

PRENUMERATA wynosi w Krakowie:
miesięcznie 2 kor., kwartalnie 6 kor.,
za odnośnienie do domu dopłaca się
40 hal.

Na prowincyi: miesięcznie 2 kor. 70 h.,
kwartalnie 8 kor. W państwie Nie-
mieckiem kwartalnie 10 kor., w innych
państwach kwartalnie 12 kor. Zmiana
adresu 40 hal.

Cena numeru pojedynczego 10 hal.
Cena numeru poniedziałkowego 4 h.

Wychodzi codziennie o godz. 6-ej wieczorem z wyjątkiem niedziel i świąt.
W dni poświęczone wychodzi dwa razy dziennie: o godz. 8-ej rano i o godz. 6-ej wieczorem.

OGŁOSZENIA (inzeraty) przyjmuje Administracja „Głosu Narodu“, róg ul. św. Krzyża i Mikołajskiej L. 7. Od miejsca za wiersz drobnym piśmem (petit) za pierwszy raz 16 halery, za każdy następny raz 12 hal, skład tabelaryczny, liczbowy, od wiersza 30 hal. za pierw-
szy raz, każdy następny 12 hal. Nadstane po 60 hal. od wiersza za każdy raz. Nekrologi itd. 80 hal. Załączniki do „Głosu Narodu“ (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia itp.) przyjmuje się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamieszczonych, a 1 k. od 100 egz. dla miejscowych pre-
numeratorów. Zamiejskowe ogłoszenia przyjmuje we Lwowie S. Sokolowski (Pasaż Hausmana), w Wiedniu Haasenstejn & Vogler, M. Dukas, H. schalek, E. Braun, R. Mosse, H. Friedl, w Berlinie P. E. Coe, w Budapeszcie J. Leopold, w Paryżu de Raczkowski 14 Cité
de Trevise, F. Jones & Cie, A. Lorette.

Witajcie!

Pod sztandarem idei sprawiedliwości chrze-
ścijańskiej gromadzą się jutro zastępy robo-
tnicze polskie — z wiarą w zwycię-
stwo i odrodzenie społeczne. Zbierają się,
aby zdać rachunek ze swej dzia-
łalności, omysleć nowe środki i sposoby do
dalszej pracy.

I oto w dniu tym ślemy Wam wszystkim
gorące powitanie i zachętę do dalszych wy-
siłków w Waszej pracy organizacyjnej.

Przejęci gorącym pragnieniem służenia ca-
łemu społeczeństwu, torowania mu nowych
drog do narodowego i społecznego odrodze-
nia — owiani s p ó ł n ą m i e d ą — łą-
czymy się myślą z Wami w wspólnej
nam pracy — do wspólnej walki o le-
pszą przyszłość narodu.

Z niwy pracy społecznej.

Jest ogólna wada naszego publicznego
życia, że wiele poświęcamy czasu i miejsca
kwestjom politycznym, a za mało zagadnie-
niom kulturalnym i ekonomicznym naszego
narodu. Za wiele poświęcamy uwagi życiu
parlamentarnemu, a za mało ruchowi spo-
łecznemu, który drogą samopomocy dąży do
wzmocnienia sił naszych narodowych. Choć
doskonale wiemy i zdajemy sobie z tego
sprawę, wśród jakich utrudnionych warun-
ków żyć musimy, mimo to więcej oglądamy
się na zewnętrzną pomoc, niż na własne si-
ły. A przecież droga samopomocy chyba w
obecných naszych warunkach może być naj-
pewniejszą i najłatwiejszą drogą przysz-
łości. Dlatego na tę drogę skierować winni-
my swoje siły, a zwłaszcza warstwy ekono-
micznie i kulturalnie słabsze tą drogą pra-
cy zdążyć winny. Tu nie powinno być róż-
nic partyjno-politycznych i szkodliwych walk
o ster i władzę, ale kierować nami musi je-
den interes wspólny, a tym jest — dobro
narodu.

I z objawów pracy narodowej, jaka się
już prowadzi na naszej niwie kulturalno-eko-
nomicznej, chcemy podnieść jedną jej część,
która się zaczęła i rozwija od 3 dopiero lat,

a na którą nasze społeczeństwo — nieste-
ty — za mało zwraca uwagę, za mało ob-
darza ją swem poparciem i pomocą. A jest-
to praca narodowo-społeczna, jaka
odbywa się wśród naszych polskich
robotników w Galicyi i na Śląsku. Wprawdzie wobec słabo rozwiniętego u nas
przemysłu, ruch robotniczy nie może pierw-
sorzędnej odgrywać roli jak gdzieindziej,
daleko silniej rozkwita on na Śląsku, ale
jednak przyznać trzeba, że zaniedbanie kla-
sy robotniczej jest zarazem wyrządzeniem
jej pewnego rodzaju krzywdy ze strony spo-
łeczeństwa, jest rzuceniem jej na pastwę
socyjalnej-demokracji, dla której najżyjniej-
szym terenem operacji jest to społeczeństwo,
które klasę robotniczą spycha na szary ko-
niec i nie robi dla niej prawie nic.

Dlatego też jak we wszystkich cywilizo-
wanych społeczeństwach europejskich, tak
i na niwie naszego narodowego życia przy-
jęło się ziarno prawdy, rzuczone z Rzymu
w obronie pokrzywdzonej przez zmienne
stosunki społeczne klasy robotniczej. Pierwsze
początki były ani pewne ani zupełnie dobre.
Ale choć wielu zawiodły, jednak stały się
posiewem tej pracy, jaka się rozwija w o-
becnym czasie przed naszymi oczyma, a która
wydaje już rezultaty realne i widoczne. Uwi-
doczniały się one nie słowami, ale prawdzi-
wymi czynami, które podnieść tu zamierzamy,
aby zwrócić na nie uwagę całego naszego
społeczeństwa.

Jak już wiadomo, w obydwa dni Zielonych
Świąt odbył się ma Zjazd trzeci Pol-
skiego Związku zawodowego chrze-
ścijańskich robotników w Krako-
wie. Nie chcemy przesadzać, jakie zajmie
stanowisko społeczeństwo wobec tego faktu
w tym wypadku, ale podnieść musimy, że
w poprzednich latach za mało docenialiśmy
ważność tej chwili. A przecież dotychczasowa
działalność tego Związku, jego cel, jego siła
i rozwój, bynajmniej nie jest tego rodzaju, by
go uważać za jakąś lokalną placówkę, za zwykłe
stowarzyszenie członków, zjednoczonych bez
jednolitej myśli, jak wiele innych stowarzy-
szeń w kraju. Tak nie jest.

Związek jest rezultatem głębokiej myśli
zjednoczenia i zorganizowania polskich ro-
botników, nie dla celów partyjnych, lub dla
dogodzenia ambicjom osobistym, — nie pod
hasłem nienawiści, pijaństwa i kosmopolityzmu,
— ale pod sztandarem narodowym, w imię
hasła chrześcijańskich, w imię har-
monii i sprawiedliwości społecznej.

Zadania związku są w pierwszym rzędzie
ekonomiczno-społeczne.

Jeden zaś z referentów na pierwszym
Zjeździe tak je określił: 1) prowadzić walkę z
drożyzną przez zakładanie Spółek spoży-
wczych, 2) prowadzić walkę z brakiem tanich
mieszkań robotniczych, 3) prowadzić walkę
z organizacją socyalistyczną.

Bo skoro stoimy pod hasłami narodowe-
mi, chrześcijańskimi, tem samem wypowia-
damy walkę socyalizmowi. Bo organizacje
socyalistyczne krzywdzą i oklamują robo-
tników.

Z pod ucisku teroru socyalistycznego wy-
rosła bowiem ta chrześcijańsko-narodowa
organizacja robotnicza, która ma być za-
przeczeniem — jak oświadczyła w swych rezo-

lucjach na pierwszym swym zjeździe — socya-
listycznego fałszu, że tylko socyalna demo-
kracja ma prawo do życia i w sprawach ro-
botniczych tylko ona ma prawo decydować.
Ta niedorzeczna ambicja socyalnej demokra-
cji ma rozbić się o tę tamę, jaką stanowi
Związek. I krew inicjatorów i przywódców
tego Związku, przelana już nie raz z ręki
socyjalnej demokracji, wydała dotąd niemałe
plony, na które sposobność miał patrzeć cały
nasz kraj.

Przy jej pomocy robotnicy zwolnili się
od pracy w niedziele i święta, podnieśli swe
zarobki, odbyli setki wieców i konferencyj,
tysiące złożyli grosza dla niesienia sobie wz-
ajemnej pomocy, założyli w miastach i miej-
scach fabrycznych dziesiątki swych placów-
wek, tu w Galicyi i na Śląsku wśród pol-
skich robotników. Dość powiedzieć, że do-
tąd w tym Związku zjednoczyło się blisko
sześć tysięcy robotników w ciągu
trzech lat — bo tyle dopiero istnieje Zwią-
zek — a 80 placówek czyli stowarzyszeń
założono w tym czasie jako stacye płatnicze
i grupy Związku.

Podzielnym jest Związek na sekretaryaty:
Lwów, Kraków i Karwina. Organem Zwią-
ku był najpierw tygodnik »Postępek«, a o-
biecnie Związek wydaje własny organ pod na-
zwą »Myśl Robotnicza«.

Cała akcja utrzymuje się tylko drogą
samopomocy przez składanie tygodniowych
robotników, które wynoszą poka-
żne już sumy. Obrót kasowy, ogłoszony
przez Związek, jest dokładną ilustracją, jak
poważna jest on instytucja narodowo-spo-
łeczna, jak rośnie w siłę i działa pożytecznie
i skutecznie dla dobra robotników. Bo oto
takie są rezultaty Związku za rok ostatni
przedstawione w obrocie kasowym.

Docho dy: Wkładki członków 32.269 k.
69 hal., wpisowe 833 k. 57 hal., za odznaki
278 k. 40 hal., zwrot kosztów 281 k. 50 h.
fundusz delegacyjny 259 k. 50 h., Procent
od kapitału za rok 1908 508 k. 70 h., inne
dochody (festyn i dobrowolne datki) 173 k.
94 hal.

Rozcho dy: Procent pozostały w gru-
pach 3.341 k. 39 h., fundusz chorych 11.756
k. 84 h., fundusz strajkowy 437 k. 19 h.,
fundusz pogrzebowy 250 k., fundusz obro-
ny prawnej 416 k. 38 h., fundusz podróży
386 k. 90 h., fundusz prasowy 4.089 kor.
fundusz delegacyjny 154 k. 40 h. — Druki
943 k. 60 h., sekretaryaty 1.335 k. 80 hal.
Inne wydatki, w tem kosztów 800 k., ad-
ministracja i pensye 1400 k. — 3858 k. 35 h.

Zestawienie: Dochód za rok 1908
34.605 k. 30 h., rozchód za 1908 rok 26.972
k. 23 h. Pozostaje 7.633 k. 7 h.

Ogólny majątek: Pozostałość z roku
1907 10.468 k. 35 h., dochód za rok 1908
7.633 k. 7 h. Razem 18.101 k. 42 h.

Kto tedy rozgląda się tylko w przyto-
czonych cyfrach, nie przez szklę interesu
partyjno-politycznego, ale z punktu dobra
publicznego i interesu narodowego, ten przy-
znać musi, że działalność związku w sferze
interesów robotniczych jest bogatą w doda-
tknie rezultaty, że jest ona jedyną organiz-
acją robotniczą w kraju, która może iść w
zawody ze socyalistycznymi związkami ro-
botniczymi, to też na obojętność społecz-
-

stwa nie zasługuje bynajmniej. Sądźmy, że
Zjazd tegoroczny Polskiego Związku zawo-
dowego chrześcijańskich robotników zwróci
uwagę powszechną i stanie się bodźcem do
tej pracy, do której przyłożą rękę koła jak
najszerzej.

Zakrawa na farsę.

Wiedeń, 28 maja.

(b.) Projekt rządu węgierskiego dla za-
łatwienia kryzysu na Węgrzech, jaki Dr We-
ckerle miał onegdaj przedłożyć cesarzowi na
audyencji, polegający na przedłużeniu ugody
do roku 1927 z zatrzymaniem wspólności cel-
nej na zewnątrz a ciżmi wewnątrz t. j. po-
między Węgrami a Austrią po r. 1917, z
podjęciem wypłat w gotówce i innemi żąda-
niami, podany równocześnie przez »Neue fr.
Presse« i »Neues Wiener Tagblatt« projekt
roztelegrafowany z Wiednia do wszystkich
dzienników a utrzymujący w naprężeniu opi-
nie publiczną po tej i po tamtej stronie Li-
tawy a nawet zajmujący wydział wykonaw-
czy stronnictw niemieckich, ma być, jak za-
pewnia dziś w dzienniku »Die Zeit« hr. Theo-
dor Battany, jeden z z przewodzców stroni-
ctwa niepodległości — wymysłem. Pisze on
o tem: Ten tak zwany projekt załatwienia
kryzysu ani na chwilę nie był brany w Wę-
grzech na seryo, chociaż zajmowała się nim
część dziennikarstwa węgierskiego. To, co
plotą niektóre wiedeńskie dzienniki o wrę-
komym nowym układzie pomiędzy Koroną a
stronnictwami koalicyjnymi, musi się wyda-
wać każdemu politykowi węgierskiemu jako
takie absurdum, iż zniewolony jestem przy-
puszczać, jakoby przy całej tej akcyi dzien-
nikarskiej chodziło tylko o wprowadzenie w
błąd opinii publicznej a podług mego zda-
nia tylko dlatego, by załatwienie przesilenia
węgierskiego znacznie utrudnić. Nie mogę
też sobie przedstawić, żeby na Węgrzech zna-
lazł się chociażby jeden poważny, wpływowy
polityk lub też jakakolwiek parlamentarna
frakcja, nie mówiąc już o politycznych stroni-
ctwach, któryby na podstawie najnowszych
fantastycznych wiedeńskich projektów chciał
przyłożyć rękę do rokowań nad uzdrowie-
niem polityczno-parlamentarnych stosunków
na Węgrzech. Dlatego nie waham się otwar-
cie wypowiedzieć, iż twierdzenie jakoby ten
projekt, jak dzienniki wiedeńskie zapewniają,
miał pochodzić od prezidenta gabinetu wę-
gierskiego Dra Weckerlego, zniewolony je-
stem nazwać śmiało insynuacją. Polity-
czne położenie na Węgrzech jest za nadto
poważne, ażeby opinia publiczna miała się
zajmować tak naiwnymi żartami.

Komuż tu wierzyć: anonimowemu infor-
matorowi »Neue freie Presse« i »Neues Wi-
ener Tagblatt«, czy też dziennikowi »Die Zeit«
i jego informatorowi hr. Battany'iemu?

Tymczasem wydział wykonawczy stroni-
ctw niemieckich wręczył na podstawie do-
niesień wymienionych dwóch dzienników wie-
deńskich bar. Bienerthowi memoriał, zawie-
rający starczyły protest przeciwko uroczcze-
niom węgierskim, a w ślad za tem donosi »N.
fr. Presse« w artykule pod nap. »Odrzucenie
węgierskiego projektu«: »Wczorajsza rada
ministrów powzięła uchwały, które, jak są-
-

dzić można, w głównej rzeczy zgadzają się
ze stanowiskiem, zajętem przez stronnictwa
niemieckie«.

Czy wymieniony dziennik usiłuje tem swo-
jem doniesieniem sprawić pogrzeb podanemu
przez siebie projektowi załatwienia przesile-
nia na Węgrzech i uprzętnąć go przez
zrzucenie ze strony gabinetu austriackiego
z porządku dziennego? — trudno odgadnąć
na pewno, chociaż rzecz tak wygląda.

»Neue Wiener Tagblatt« wyrusza dziś w
telegramie z Budapesztu z nowym planem,
mianowicie, że Kossuth, który jak wiadomo
ma po Zielonych Świątkach stanąć przed ce-
sarzem, przedstawi Koronie nowy projekt za-
łatwienia przesilenia, polegający na sprawie
bankowej i — powszechnem głosowaniu (!),
w ten sposób, iż powszechne prawo gło-
sowania miałooby jak najprędzej być przepr-
wadzone tak, żeby nowy parlament »ludowy«
mógł się zająć sprawą bankową. Jeśli by na
to nie starczyło czasu, możnaoby wysłać
bankową przedłużyć tymczasowo na jeden
rok lub dwa lata.

Projekt ten odraczałoby tylko załatwienie
przesilenia na Węgrzech na rok lub na dwa
lata. Jednak pytanie wielkie, czy Kossuth
rzeczywiście nosi się z podobną myślą.

Doniesienia dzienników w sprawie węg-
ierskiej, co chwila inne, sprzeczne ze sobą,
goniące w ślad za nimi zaprzeczenia, wytwa-
rzają zamęt i chaos, przyczem nie brak hu-
morystyki tak, iż wielka sprawa węgierska
zaczyna wyglądać w zwierciadle dyskusyi
dziennikarskiej na — farsę.

Dubrowin, rząd i Duma.

Jak już wiemy z telegramów, skandalicz-
na sprawa prezesa Związku narodu rosyj-
skiego Dubrowina odezwiała się echem na
onegdajszem posiedzeniu Dumy. Jak ujawni-
ono przedtem na śledztwie, a ostatnio w
procesie o zabójstwo pośła do Dumy Herzen-
steina, Dubrowin osobiście zorganizował nie
tylko to morderstwo, ale i inne zamachy,
których sprawcy zostali niewykryci lub zdo-
łali zniknąć bez śladu. Zamordowanie pośła
do Dumy Herzensteina i Jołosa, zamach na
Wittgo i planowane zamachy na Miłukowa
i Stołypina, jak stwierdzono na rozprawie
przed sądem finlandzkim, były planowane
przez przywódców Związku narodu rosyjskie-
go. Według zeznań b. sekretarza Związku
nar. ros. Prusakowa słynny redaktor również
słynnego »Rusk. Znam.«, Bułacel, na zebrani-
ach publicznie głosił, że na członków
Związku należy przyjmować takich ludzi, któ-
rzy zgodziliby się zabić prezesa i ministrów
Stołypina. Tenże Bułacel zwrócił się do Prusakowa na posiedzeniu Rady
Związku z żądaniem, aby wyszukał ludzi, go-
towych zabić Stołypina, a przewodniczący
Rady Dubrowin spokojnie się temu wzwani-
ni przysłuuchiwał.

Dziś rozprawy przed sądem finlandzkim,
jak również rewelacye byłych członków
Związku — wyświetliły w zupełności rewo-
lucyjną i terrorystyczną działalność tej czar-
nosiecznej organizacji. Wiadomo, że mor-
derca Herzensteina otrzymał od
Dubrowina za tę »przystługę« 30.000

PIOTR DECOURCELLE.

FATALNY MILION.

78)

Doktor Miquet odawna przygotowany na
to pytanie, zdołał uspić odrazu niepokój, ja-
ki wywołać mogła w chorej nieobecność pa-
ni Chauvain.

Umysł Marty zbliżony był w tej chwili
jeszcze do ruchliwego umysłu dziecka, któ-
re się daje łatwo uspokoić, skoro się zwróci
uwagę jego na inny przedmiot.

— Matka twoja — rzekł — pielęgnowa-
ła cię tak troskliwie, czuwając przy tobie
całemi nocami, że siły jej osłabły i wypra-
wiłem ją na kilka dni wypoczynku do wa-
szej wiejskiej willi.

Usta chorej skrzywiły się lekko, podo-
bnie jak u dziecka zabierającego się do pla-
czu, co widząc doktor podchwycił szybko.

— Matka twoja wjechała spokojnie, wi-
dząc cię znacznie lepiej i pozostawiając cię
pod opieką twego męża, Jerzego Lowel.

Nazwisko to wymówił ze znaczącym na-
ciśkiem, co zresztą było zupełnie zbyteczne,
bo na sam jego dźwięk, twarz młodej kobie-
ty rozjaśniła się wyrazem nieopisanego tki-
wości.

Nie powiedziała nic, tylko patrzyła pyta-
jąco na starego swego przyjaciela.

Zrozumiał on natychmiast niema wymo-
wę tego wzroku i ostrożnie zwolna oswajał
ją z nowym pomysłym dla niej zwrotem.
Widział, że Marta zaczyna sobie zdawać spra-

wę ze wszystkiego, co się dokoła niej dzieje
i zdolna jest zrozumieć jego mowę.

Po kilkakrotnem upewnieniu jego, że ma-
ją jej powrócić już do niej i kocha ją tak jak
dawniej, Marta spytała nagle...

— A tamta kobieta?

— Pani d'Apromont wyjechała — odparł
szybko doktor.

Marta zdawała się być zadowolona tą
odповідzią, doktor zaś nie chcąc wytykać
zbytecznie wątpliwości jej sił nerwowych, starał
się zwrócić jej uwagę na zupełnie powse-
dnie przedmioty, aby zająć jej wyobraźnię
drobnymi szczegółami, którymi kobiety zaj-
mują się zwykle chętnie. Mówił o konieczno-
ści wyjazdu nad morze, o potrzebie odpowie-
dnich do tej wycieczki sukien, o modach na-
wet.

Skutek przewidziany nastąpił.

Marta zaczęła się troszczyć o swoją po-
wierchowność, kazała sobie podać zwiercia-
dło i oglądała w niem z wytyżoną uwagą
odbicie wychudzonych swych rysów. Uczuła
się niezadowoloną ze swego wyglądu, żądała
aby ją przebrano i rozkazała podawać sobie
całe zapasy lekkich batystów i koronek, w
które chciała przystroić się na przyjęcie
męża.

Przy tej sposobności powracała jej coraz
pewniej pamięć codzienna normalna, trzyma-
jąca się z przyjemnością drobnych powsze-
dnich spraw codziennego życia.

Zadowolony z tego obrotu rzeczy, do-
ktor odszedł na czas jakiś, powierzając pa-
cyentkę swą staraniom inteligentnej dozor-
czyni, obiecując sobie zresztą powrócić na
noc.

W godzinę po jego odejściu, Marta le-

żała spokojnie, otulona w wykintny domo-
wy szlafroczek, zmęczona trochę, ale jedno-
cześnie powrócona życiu i związana już z
niem na nowo. W pokoju unosiła się miła
woń kwiatów, przez uchylone okna wcho-
dziło ciepłe powietrze lipcowego wieczora,
przeniknięte już gdzieś nocną świeżością.
W głębi siedziała dozorczyni, kobieta o sym-
patycznej, inteligentnej twarzy, uważna na
każde jej życzenie. Marta czuła się całkiem
dobrze i poddawała się z rozkoszą urokowi
chwilii obecnej. Zwolna jednak myśl jej za-
częła pracować, usiłując odbudować w pa-
męci szereg wypadków, poprzedzających jej
chorobę. Jak się to często zdarza, zapach ró-
ż, które umieszczono na jej gotowni, przypo-
mniał jej nagie inną noc, podobną do tej,
spędzonej w willi Hyacyncy. Było to zaraz po
otrzymaniu listu Jerzego, w którym on osza-
lały wówczas miłością swą do pani d'Apre-
mont, żądał od żony swojej rozwodu w sło-
wach bardzo bezwzględnych. Marta przypo-
minała sobie teraz dokładnie wszystko. Nie
mogła wówczas zasnąć, przewracając się z bo-
ku na bok.

Głucha rozpacz i żal zawzięty nurtowały
jej duszę. Jerzy nienawidził jej, a przyczyną
tego była rywalka jej, kobieta, która odka-
dła jej miłość jego. Przypominała sobie te-
raz, jak układała sobie plany zemsty nad
obojętnym, jak wreszcie zamiar zamordowania
pani d'Apromont utrwalał się coraz wyraź-
niej w jej głowie. Tak, skazała wówczas na
śmierć swoją rywalkę, nie wiedziała tylko
jeszcze w jaki sposób wykona ten wyrok.
Później rozgorączkowana, zahipnotyzowana
jedną myślą, zdecydowała się na truciznę.
Trucizna wydała się jej najpewniejsza, naj-

skuteczniejsza broń. Ale skąd? Jaka dostać
truciznę, któraaby zabijała pewnie, natychmi-
stowo, nie zdradzając ręki, która ją podsu-
nęła. Nagle przyszła jej myśl szczęśliwa.
Wszak kiedyś przed laty, gdy była jeszcze
narzeczoną Jerzego, a związek ich zdawał
się być rozbawiany, myślała sama o samo-
bójstwie i zdobyła sobie nawet w tym celu
zabójczy jad. Było to w małym studenckim
mieszkanie młodego uczonego, którego zbior-
y oglądała wraz z przyjaciółką swą mło-
dością Lucyną. Pamiętała dobrze małe te po-
koiki, gdzie wisiły na ścianach rozmaite dzi-
waczne okazy, broń, pierwotne narzędzia,
rozliczne świecidełka, a prócz nich w oszko-
nej szafie szereg flaszek i pudełeczek, zawie-
rających rozmaite wschodnie wytwory.

Wskazał jej miejsce, gdzie umieszczone
były rozmaite niebezpieczne jady, uderzył ją
opis jednego z nich, który zadawać miał
ciężką, szybką, bezbolesną śmierć. Czuła się
wówczas tak niezadowolona, a tam o dwa
kroki od niej znajdował się ratunek. Uległa
pokusie i korzystając z chwilowej nieobo-
jętności Henryka i Lucyny, otworzyła szybko
oszkłone drzwi i przywłaszczyła sobie za-
chwalony jad. Były to białe pigułki zamknię-
te w oryginalnem pudełeczku, zrobionem z
wydrążonego zęba pantery. Od tego czasu
nie rozstawała się z tym, jak go nazywała
swoim amuletem. W czasie rozterek swolch
z mężem chciała już nieraz z niego skorzy-
stać, ale strach przed śmiercią i ukryta w
głębi serca nadzieja, powstrzymywały ją
zawsze. Dziś niema już nic do stracenia —
Jerzy przecież chce samowolnie święte węzły,
które ich łączyły: Niema już na co czekać.
Zabije się sama, ale wprawę ukarze swoją

rywalkę, mszcząc się za tortury, które wy-
cierpiała z jej przyczyny. Wstała więc przed
wschodem słońca i wysunęła się szybko z
mieszkania, a po południu znalazła się w Pa-
ryżu. Dzwoniła kilka razy do mieszkania
pani d'Apromont, ale jej nie przyjęto, a w
końcu wieczorem dowiedziała się o wyjeź-
dzie swej rywalki. Bez namysłu pospieszyła
na dworzec, było już jednak za późno, wy-
jechała więc następnego dnia rano. Tu wspo-
mnienia jej rwały się nieco, a przytem ogar-
nia ją zaczęła senność, której ostatecznie
uległa. Sen to był jednak niespokojny, prze-
rywany. Wywołane dopiero co wspomnie-
nia zlewały się z fantastycznymi przywi-
dzeniami. Zrzuciła z siebie koldry, mówiła
przez sen, tak, że stan jej zaniepokół dozor-
czyni, która posłała po doktora. Gdy ten
przybył, te same objawy powtarzały się.
Wahał się czas jakiś, czy nie należy zbudzić
chorej, ostatecznie jednak uznał za lepsze
pozostawić wszystko naturalnemu biegowi
rzeczy.

— Otrzymałem depeszę, która wzywa
mnie do natychmiastowego wyjazdu — rzekł
do pielęgniującej Martę dozorczyni. Matka
pani Lowel żąda mojego przybycia. Musi to
być rzecz ważna, skoro pani Chauvain nie
wahała się oderwać mnie od łóżka chorej
córkii.

— Pani Lowel ma dziś sen bardzo nie-
spokojny — zaznaczyła dozorczyni.

— Zawsze to lepsze niż beznamiętność —
odparł zamyślony doktor.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Generalna Reprezentacja Browaru Mie-
szczańskiego w Pilźnie

Kraków, ul. Jagiellońska 1. 7.

Telefon Nr. 968.

Poleca cieszące się sławą światową

Piwo Pilzneńskie marki B. B.

tak w beczkach jak i w butelkach.

rubli, a dla przygotowania zamachu na Wittego (przez komin wrzucano wtedy bomby do jego mieszkania) Dubrowin sam sporządził plany pałacu Wittego. Bezpośrednio kierował tym zamachem członek Związku Kazanecw, który udając »rewolucjonistę« skłonił podstępnie niejakiego Fiodorowa do zabicia posła Jolosa i do wykonania zamachu na Wittego. Fiodorow — jak wiadomo — przekonawszy się, iż jest narzędziem w rękach Związku narodu rosyjskiego — zamordował Kazanecwa i zbiegł do Francji.

Takie ujawniono dziś fakty z zakulisz działalności Dubrowina i jego kreatur, stwierdzone zeznaniami świadków pod przysięgą...

Ale o tem nie chce nie wiedzieć rząd i sądy rosyjskie. Podana bowiem niedawno przez niektóre pisma pogłoska o aresztowaniu Dubrowina okazała się nieprawdziwą. Wódz »prawdziwych Rosyan«, który nie może oczyścić się z publicznych zarzutów, że zorganizował dwa morderstwa i zamach na Wittego oraz planował zamach na Stołypina buja wciąż na wolności, a »sprawiedliwość« rosyjska, tak czuła na wszelkie »zbrodnie«, nawet niolstniejące, jest w tym wypadku nietylko ślepa, ale i zupełnie głucha... Świadczy to wymownie, jaką potęgą jest dziś w Rosyi ta »prawdziwie rosyjska« mafia. Jest jednakże jeszcze inna przyczyna tej »głuchoty i ślepoty« rządu rosyjskiego na to wszystko, co się dzieje poza kulisami Związku narodu rosyjskiego... Poruszają to bagno — to odkryć takie nici, które mogą doprowadzić do jeszcze skandaliczniejszego kłębka, niż Azeł... Bo główną siłą Związku były dwie rzeczy: ruble i policja. Pierwsze służyły do werbowania członków i najmowania zbioru dla dokonywania morderstw, druga zapewniała bezkarność... A ruble płynęły obficie do kasy Związku od najwyższych dygnitarzy państwowych, popów, archierejów (zmarły niedawno Joan Kronsztaadt dał Dubrowinowi kilkadziesiąt tysięcy rubli), a nawet car ofiarował ze swej prywatnej skrzynki na rzecz Związku pół miliona rubli... I te właśnie pieniądze szły na opłacanie morderców, na organizowanie zamachów... To też rząd rosyjski, nie chcąc przyznać się publicznie do tego skandalu, musi oszczędzać Dubrowina i jego zacną kompanię...

Prócz tego działalność związku nie da się oddzielić od działalności »ochrony«. Członkowie związku znajdowali się jednocześnie na służbie policyjnej, a broń otrzymywali z rąk policji. Połowniew skazany za udział w zabójstwie Herensteinia, był agentem ochrony, a jednocześnie członkiem rady głównej Związku narodu rosyjskiego i naczelnikiem jówki. Wogóle wszyscy zamieszani w zabójstwa związkowcy byli jednocześnie agentami »ochrony«.

Dalej ujawniono, że wspomniany wyżej organizator zamachu na Wittego Kazanecw pozostawał w bardzo bliskich stosunkach z urzędnikiem do szczególnych poleceń przy jenerałgubern. mosk. hr. Buchshewdenem, u którego nawet mieszkał podczas pobytu w Moskwie. Gdy Kazanecw jechał z bombami (dla Wittego) do Petersburga, zęgnął go na dworcu ów dygnitarz policyjny, który i obecnie znajduje się na służbie... Czy wobec tych faktów nie bledną czyny Azela... W każdym razie Dubrowin jest godzien stanąć obok niego — choć przewyższa go niewątpliwie wpływami! Pierwszy miał do czynienia tylko z departamentem policji — drugi ma protektorów nawet w pałacu carskim... To też nic dziwnego, że pomimo wszystkie wytoczone mu zarzuty jest on nietykalny... Wątpliwa jest też rzecza, czy wniesiona onegdaj w Dumie interpelacya w sprawie Dubrowina i jego »istotno-ruskiej« drużyny, przyjęta wściekłą burzą na prawicy, odniesie jakiś skutek... Duma, jak wiadomo, przekazała interpelacyę komisji trzyczłonowej terminem do rozpatrzenia sprawy i przedstawienia wniosków. Dziś zatem zobaczymy, kto zwycięży: czy konstytucya i parlament rosyjski, czy Dubrowin?... Wszystko jednak za tem przemawia, że zwycięzca będzie wszechwładny i nietykalny wódz »czarnej sotni«...

Francya żydowska.

Parýż, 27 maja.

Żydzi stanowią, jak wiadomo, we Francyi drobny ułamek ludności, ale przez swoje bogactwa, swoją bezwzględność i solidarność uzyskali stanowisko tak wpływowe i wybitne, że losy tego kraju spoczywają do pewnego stopnia w ich rękach. Stało się to z jednej strony dzięki ślepeму doktrynerstwu »sprawców« rewolucyj francuskiej i ich następów, a z drugiej wskutek nastroju i kierunku francuskiego życia ekonomicznego.

Żydzi nie osiedlali się nigdy liczniej we Francyi, gdzie bogate, pracowite i fachowo doskonale przygotowane kupiectwo swojskie nie dawało żadnego pola do zarobkowania dla żydowskich spekulacyi. Napływ ich większy datuje się dopiero od r. 1872, kiedy ówczesny minister oświaty, Żyd Cremieux prze-forsował w Zgromadzeniu narodowem uchwałę, przyznającą prawa obywatelskie wszystkim Żydom algierskim. Odtąd Żydzi afrykańscy osiedlają się coraz częściej w Parýżu. Są to jednak t. zw. Spaniole, t. j. Żydzi hiszpańscy, którzy po wypędzeniu ich z Hiszpanii przenieśli się do Afryki i pod względem etycznym stoją wyżej od Żydów niemieckich, zalewających środkową i wschodnią Europę. Takim Spaniołem był np. znany poeta i krytyk Mendés, który niedawno zginął w sposób tajemniczy. Spaniołem jest także Volabreque, autor mnóstwa fars, grywanech na różnych scenach europejskich i wogóle dużo Spaniołów można znaleźć w świecie literatury i sztuki Parýża. Panującą jednak żywością są Żydzi niemieccy, którzy zajęli byli cały francuski rynek pieniężny, a ponieważ Francya jest obecnie dostarcicielką pieniędzy dla całego świata,

owładnęli rynkiem światowym. Wszystkie banki francuskie, nie wyłączając Banku państwowego, Banque de France, są w rękach żydowskich, a takie firmy bankierskie jak Rothschild, Ephrussi, Stern, Hottinger, powiązane ze sobą węzłami krwi i plemiennych solidarności, decydują o obrotach gotówkowych i kredytowych wszystkich stolic europejskich.

Skutki tego nagromadzenia niestychających bogactw w rękach żydowskich, okazały się fatalnymi dla Francyi i narodu francuskiego. Żydowscy milionerzy dyktując prawa w świecie pieniężnym, wywierali przeważny wpływ na administracyę państwową, na parlament, na stosunki międzynarodowe i wyzyskali go w najszerszych rozmiarach dla żydowskich interesów.

Obecnie, śmiało to można powiedzieć — Żydzi, którzy pozyskali sprzymierzeńca w masonerii — rządzą Francją. Niema gąszi administracyi państwowej, gdzieby na najwyższych stanowiskach nie było Żydów. — Dość powiedzieć, że obecnie Francya posiada 8 prefektów Żydów — prefekt jest równy rangą i stanowiskiem namiestnikowi, że w sądownictwie many kilkadziesiąt Żydów członków wyższych sądów i Trybunału kasacyjnego, że roi się od nich parlament, adwokatura i medycyna — a nawet w armii pełno jest żydowskich oficerów sztabowych. Cały ten żydowski najazd nastąpił dopiero za trzeciej republiki, to znaczy po 1871 roku, czyli, że w przeciągu niecałych lat 40 Żydzi zdołali wedrzeć się na wszystkie godności i dostojęństwa, jakimi rozporządza Rzeczpospolita.

Masonerya francuska jest wytworem XVIII wieku i była pierwotnie organizacyą ludzi wolnomysłnych, skierowaną przeciwko deprawcy despotyzmu i nadużyciom szlachty. — Gdy przywileje klasowe zostały obalone i monarchia upadła, Żydzi zaczęli zwolna przedostawać się w szeregi masoneryi, która pod ich wpływem zwróciła się przeciwko Kościołowi katolickiemu i jest dziś organizacyą antichrześcijańską par excellence. (Ona to przygotowała i przeprowadziła ustawę o rozdzieleniu Kościoła i państwa — a przedewszystkiem jej dziełem jest haniebne zagrabienie majątku kościelnego i rozwiązanie wszystkich kongregacyi zakonnych. »Wielebni bracia« Combes, Pelletan, Mascaraud, Briand i tylu innych dygnitarzy i polityków republikańskich, którzy od sześciu lat walczą z Kościołem, bronią kłamstwa, oszczerstwa i obłudy, otrzymują wskazówki i polecenia z łó masonskich i są wykonawcami rozkazów i planów wydawanych i układanych przez Żydów operujących w ciszy Wielkiego Wschodu...

Połączenie masoneryi z Żydami wytworzyło potęgę, która stała się nad państwem — i Francya znalazła się nagle pod panowaniem tajemnej władzy podobnej do strasznej pamięci rady 10, rządzącej ongi wenecką Rzeczpospolitą...

Do jakiego stopnia te w najwyższym stopniu niemoralne i deprawujące stosunki zapieczętowały poważnie i samodzielnie myślących Francuzów, o tem świadczą uwagi dziennika tak spokojnego i tak ściśle republikańskiego jak »Journal des Debats«, który pisze między innymi:

Francya dzisiejsza ma dwie hierarchie: jedną znają wszyscy: oznaczają ją tytuły, galony, szpady, lampasy, pióropusze i pensye. Druga jest tajna: nie ma żadnych odznak, lecz z tej tajemnicy czerpie swą siłę, ona tylko ma znaczenie, reszta jest niczem. To hierarchia wolnomularstwa. Hierarchie te nie godzą się ze sobą. Jenerał, pełen znaczenia w jednej, jest w drugiej niższym od ostatniego »brata«. Kaprale, którzy nie cieszą się żadną estymą w świecie pozorów, mają w świecie realnym trzydziesty trzeci stopień rangi wolnomularskiej. Tacy kaprale zrzucają jenerałów z szczytów. Korzennik-wolnomularz usuwa mera »klerykała«. Francya jest rządzona przez rząd tajny. Dla tego rząd talent, zastugi, oddanie się sprawie publicznej, usługi już wysławdzone państwu są niczem. Jedno tylko ma znaczenie we Francyi: pewien szczególny sposób skrobania po ręku przy podawaniu dłoni. (Znak masonski).

Że taka solidarność klasowa jest dla kraju zubożająca, to pewna. A ta solidarność jest treścią masoneryi. Nie darmo łoże wżwaja się np. »Łoża pomocnej przyjaźni«. Przyjaźnia jest tak pomocna, że wszyscy »bracia«, trzymając się za ręce, tworzą fałszywych, barykadujących wszystkie drogi kraju. Dzięki tej solidarności mason jest człowiekiem potężnym. Kto nie jest masonem, nie jest niczem i niczem zostać nie może. Ani ministrem, ani żandarmem, ani woźnym. A teraz rzecz prosta, że ludzie, którzy dźwierzają władzę, wyciągają z niej korzyści. W hierarchii widzialnej rekompensatę stanowią już same widzialne zaszczyty. Hierarchia tajna ma tylko zyski realne, pieniądze. Daje źródło dochodów dyskretnych, lecz pewnych. Każdy przyzna, że trudno żądać od człowieka, aby z nich nie korzystał. Każda władza dąży do swej realizacji. Człowiek, zresztą całkiem pospolity, lecz zaopatrzony w ekierkę i fartuszek, rozporządza posadami, rangami, ułaskawieniami... Jakże rozdawać to zadarmo? Duch kupiectwa zstępuje na niego. Sprzedaje kraj w komitetach, ponieważ jest do sprzedania. Francya idzie na tandetę...

Uwagi powyższe doskonale charakteryzują położenie, w jakim się znalazła Francya spólcześnie po katastrofie 1871 r.

Jest ona wydana na łup żydowsko-masonskiej koalicji, która systematycznie i wszechstronnie zatruwa i rozkłada społeczeństwo francuskie, otaczając opieką i bogacąc natomiast swoich członków i zwolenników.

Nie brakło odruchów przeciwko tej nieznośnej tyranii, a pierwszym zmaganiem się społeczeństwa z żydostwem i masoneryą była sprawa Dreyfusa. Walka skończyła się zwycięstwem żydostwa, które rzuciło na szalę swoje miliardy i swoje wpływy. Następstwem tej sprawy było opanowanie rządów kraju przez partję radykalną, która jest tylko emanacyą łoż masonskich i organem wykonawczym Wielkiego Wschodu. Radykalni przyrępowadzi ku większej chwale ma-

sonów rozdził Kościoła państwa i spełnili rabusiowski zamach na dobra kościelne. Bez-krytyczny ogół omamiono obietnicą wydobycia z tego źródła całego miliarda, który miał być przeznaczony na ubezpieczenie ro-botników na starość. Ale banda rządowa, której oddano likwidacyę skonfiskowanego majątku, wcale nie myślała wypuścić z rąk łupu tak bogatego. Dziś już urzędowo wiado-mo, że obiecany miliard stopniał do zera w rękach likwidatorów. Cyfry, które przedo-stają się przypadkiem i przez jakąś niedy-skrecyę do publicznej wiadomości, są istotnie zadziwiające. Każda likwidacya kończy się deficytem! Różni protegowani większości rządowej, deputowanych i ministrów obłowili się przy tej sposobności i krociami wypełnili swoje kieszenia — ale skarb państwa nie otrzymał do tąd ani centyma ze sprze-dawcy olbrzymich budynków klasztornych, opactw i pałaców biskupich, które przedsta-wiały rzeczywiście wielką wartość! Rabujacy państwo zostało samo obrabowane!

A jednocześnie rozkład moralny postępował bez przerwy, niszcząc dobra duchowe narodu i podkopując potęgę i urok Francyi. Dreyfus znalazł dziesiątki naśladowców. Przed rokiem wykryto szpiegostwo prowadzone na wielką skalę, przez oficera marynarki Ulmo, Żyda, — ciotecznego brata Dreyfusa. Sprze-dawał on plany portów, okrętów wojennych, sygnałów, obcym mocarstwom.

Zdrada Ulma była zbyt krzyżująca aby ją można było zatuzować; kuzyn Dreyfusa powędrował zatem do więzienia, — skąd go łaska prezydenta z pewnością niebawem uwolni.

W każdym razie był to epizod który społeczeństwo zaniepokoił i do bacniejszej uwagi pobudzał.

Drugim wypadkiem otrzeźwiającym był strajk pocztowców, który z jednej strony ujawnił nowy element walki społecznej w postaci syndykatów, z drugiej wyświłcił zdradziecką politykę rządu i jego zawistość od łoż masonskich i Żydostwa.

Zasada strejku była fałszywa. Gdyby urzędnikom wolno było strejkować, zapanowa-łaby w państwie najstraszniejsza anarchia. Ale pocztowcy chwycili się tego środka, ponieważ zostali oszukani, zarówno przez rząd i jego pośredników, — jak i przewódców socjalistycznych organizacyi robotniczych.

Podobnie jak całe państwo, urzędnicy cierpią dotkliwie pod systemem protekcyi i fa-worytyzmu. Awanse, odznaczenia i inne łaski, otrzymują jedynie protegowani deputowanych, albo łoż masonskich. Reszta musi pracować i milczeć. Stosunki panujące w administracyi francuskiej są może pod tym względem gorsze niżeli w Rosyi. Nic dziwnego, że pocztowcy zbuntowali się nareszcie i zażądali wy-dania norm zabezpieczających sprawiedliwy awans. Gdy rząd zlekkał, zagroził strejkami, a wtedy Clemenceau wysłał do nich posła Dreyfusa, stryjczanego brata głośnego kapita-na, który poczynił daleko sięgające przy-rzeczania. Gdy przyszło do ich realizacji, rząd wyparł się wszystkiego.

Przywódcy jenerałnej konfederacyi pracy, która obejmuje wszystkie syndykaty robot-nicze, obiecali pocztowcom, że jeżeli oni porzucą pracę, nastąpi strejk jenerałów. Było to świadome kłamstwo, bluff, pułapka na urzędników, ale też tacy ludzie jak Pauron, Pataud, Guerin, którzy stoją na czele konfederacyi pracy to filary masonerii, »wielebni bracia« rozmaitych łoż, główni agitatorzy międzynarodowego socjalizmu.

Masonerya wydała hasło ocalenia rządu za wszelką cenę i biednych zbłąmuconych, oszukanych pocztarzy, wydano na pastwę pp. Clemenceau, Barthou i Simyana, wybit-nych członków Wielkiego Wschodu. — Naturalnie wezwania do strejku robotnicy nie usłuchali; — rząd wypędził ze służby 500 niższych urzędników, a reszta musiała poddać się woli gabinetu...

Masonerya pokazała swoją siłę i swoją niegodziwość, ale społeczeństwo otrzymało drugie ostrzeżenie.

A wreszcie najnowsze wydarzenia.

Marynarka francuska upada niemal z dnem każdym. Flota francuska nie może dziś zmierzyć się nawet z flotą niemiecką. Niedawno miano spuścić w Tulonie na wodę pancernik »Danton«, — który zatrzymał się w połowie drogi i ugrzązł w basenie, gdzie go budowano! — Parlament wysłał komisję dla zbadania niesłychanych nadużyć i nieporządków w urzędzie marynarki. Gdy komisya zwróciła się do ministerstwa dla zbadania ważnych aktów odnoszących się do budowy statków wojennych i dostaw amunicyi, — okazało się, że zabrał je ze sobą były szef kancelaryi b. ministra Thomso-na, żyda, — niejaki p. Dupont, — dawniej Van der Bergh, — żyd holenderski, inżynier marynarki! Naturalnie szeroka publiczność nawet nie podejrzewała, że p. Dupont był żydem i w dodatku Wielebnym łoż »wzajemnej pomocy«.

Niemal równocześnie z wykryciem kra-dzieży dokumentów w ministerstwie marynarki, policya wpadła na trop agencji sprzedającej uwolnienia od wojska, awanse, ordery i t. p. artykuły... Kierownikiem agencji był kapitan sztabu jenerałnego Marix, kuzyn Dreyfusa i Ulma, »wielebny brat« wielkiego Wschodu. Sprawa tego Żyda, który był referentem spraw karnych przy trybunale wojskowym w Parýżu i uprawiał na wielką skalę łapownictwo i wszelaką korupcyę zao-czyła szerokie kregi. W kancelaryi sędziego śledczego gronadza się tłumy ludzi, składających coraz to nowe dowody ładactwa, popelnionych przez Marixa. Bezczelność jego była wprost zdumiewająca. W targach łapów-kowych niczego nie owijał w bawełnę.

— Dasz mi tysiąc franków lub pójdziesz do więzienia.

Tak zwykł stawiać kwestyę. I gdy jego ofiary, które przestuchiwali w wydziale spraw karnych, zapłacić nie mogli lub nie chcieli, wsadzał ich bez ceremonii do kozy.

Kapitan Marix zajmował się także — i z tego właśnie główne ciągnął zyski — wy-rabianiem posad i koncesyi. A wpływy jego sięgały bardzo wysoko. Na jego usługach

były znane w palestrze paryskiej nazwiska, sędziowie apelacyjni, prokuratorowie. Obdział szczególnie różnych przedsiębiorców ru-letek i »petits chevaux«, którym wyrabiał koncesye. W końcu zaś sam założył tak zwane »petits balles« i kierował grą osobście, ubrany w mundur kapitański. W mundurze pełnił funkcye krupiera.

Oczywiście nasuwa się tu pytanie, w jaki sposób tego rodzaju człowiek mógł tak długo utrzymywać się na stanowisku referenta sądu wojkowego i piastować szarżę kapitańską.

Odpowiedź jest łatwa.

Marix był wolnomularzem. Piastował go-dność bardzo wysoką; był masonem 33-go stopnia w najwyższej radzie Wielkiego Wschodu.

Zasiadali tam z nim przy jednym stole, w tych samych insygniach, ministrowie ide-putowani, wysocy urzędnicy, wojskowi, fa-woryzowani przez sztab jenerały, tak skwapliwie »oczyszczający« po aferze Drayfusa. Zdaje się — że Marix mógłby był otworzyć na wielkich bulwarach sklep pod szyldem: »Sprzedaj protekcyi, posad i wyroków uwalniających« — i niby mu się nie stało. Co najwyżej proszonoby go, aby postępował dyskretniej. Stosunki jego zawiązywały się też głównie w wielkiej radzie. »Bracia« starali się też robić dla »brata«, co mogli. Był też Marix jednym z najwybitniejszych i znanych członków klubu republikańskiego na Avenue de l'Opera, gdzie go przyaresztowano, gdy właśnie z wybitnemi osobistościami ze sfer rządowych prowadził rozmowę przy papierosach i przy winie.

Taka jest dzisiejsza Fran-cya żydowska.

Anglia — a przyszłe dreadnoughty austriackie.

Od czasu pamiętnych dni pod Lisą poraz pierwszy zajęła bezpośrednio powszechną uwagę Europy maleńka flota austro-węgierska. Uwagę na nią zwrócił angielski premier Asquith w swem środowym przemówieniu, gdy mówił, iż z flotą austriacką trzeba się już obecnie liczyć ze względu na oficjalnie już objawioną chęć budowy w całym tego słowa znaczeniu okrętów wojennych i klasy t. zw. dreadnoughtów. Przy tej sposobności dostał się nadto komplement flocie austriackiej, gdy Asquith zaznaczył, że Austria posiada najlepszych marynarzy — rozumie się — po angielskich.

Moment, podniesiony przez Asquitha ma bezspornie swe uzasadnienie. Nie należy bowiem zapominać, iż ewentualne zwiększenie floty austriackiej tudzież postawienie jej na nowoczesnej wyzynie, w razie wybudowania okrętów wspomnianego typu, oznaczać będzie temsamem poważne zwiększenie po-łączonej siły morskiej dwóch alian-tów: Niemiec i Austrii.

Stąd słuszne obawy. Anglia znajdując się obecnie w dobie aktualnej i na seryo roztrząsanej kwestyi: ewentualnej in wazyi pruskiej — musi się istotnie z tym faktem liczyć. Wprawdzie sprawa inwazyi pruskiej na ziemię angielską obracała się dotąd raczej w sferze utopijnych hipotez i przypuszczeń — jednak fakta zasze w ostatnich czasach, stawiają kwestyę tę na gruncie wielkiego prawdopodobieństwa.

I tak gwałtowne zbrojenie się floty pruskiej nie tylko nie ustaje, lecz raczej z każdym dniem wzrasta. Gorączkowa praca w warsztatach okrętowych wrz nieustannie — a prawdziwe te molochy stali i spiżu wyrzucają z paszczy swej coraz to nowe potworne kolosy morskie.

Drugim groźnym widnem, jakie staje przed oczyma Anglii jest zamierzona przez rząd budowa floty po wieńtrzej. Pomyśle bowiem wyniki prób Zeppelina dały rzą-dowi pruskiemu pochop do zrealizowania tej pozornej fantazyi. Zdaniem fachowców niedługo jest już chwila, gdy w powietrzu zjawia się całe floty, w których skład wchodzić będą: powietrzne dreadnoughty, krażowniki, aeroplany kombinowane z balonami, balony kombinowane z aeroplanami i t. d.

Do tych wszystkich obaw przyczynają się nadto wypadki ostatnich dni. Tajemnicze »atajające Holendry«, o których niedawno pisaliśmy, dowodzą bezspornie, iż Prusy nie-zmordowanie podpatrują i szpiegują wybrzeża angielskie. Wreszcie liczne stacje niemieckie rozsiane po wybrzeżu Anglii, jako nieliczne agencye kupieckie są też nie bez znaczenia, tem więcej, iż opinia angielska nie tai się wcale z pewnością podejrzeniami względem owych placówek »handlu« niemieckiego.

Prasa niemiecka perfidyjnie natrzasa się z rzekomo przesadnych obaw Anglii, jakkol-wiek rząd angielski poraz pierwszy wystąpił przez usta swego premiera z zupełnie konkretnym faktem, z którym liczyć się musi — z zamierzonym zbrojeniem się na większą skalę floty tak potężnego sprzymierzeńca Prus, jakim są Austro-Węgry.

Jeszcze jeden wielce charakterystyczny moment należy podnieść. Oto wielkobrytańska admiralicya, śledząc rozwój flot innych państw, bierze w rachubę tylko flotę pruską francuską i obecnie austriacką, tak, że prezydent Asquith ani słówkiem nie wspomniął w swem przemówieniu o takiej potęgze morskiej jaką jest flota włoska, która przewyższa przecież austriacką pod każdym względem i w każdym kierunku! Znaczyłoby to, iż Anglia licząc się z ewentualnością na-padu, względnie zaczepki bierze pod uwagę tylko wyżej trzy wspomniane mocarstwa, mając aż nazbyt widoczne zapewnienie poparcia ze strony trzeciego »alian-ta« środkowo-europejskiego: Włoch.

I w tem łoży doniośle znaczenie enun-cyacyi premiera angielskiego. Fakt ten podniosła cała prasa niemiecka tak w Niem-czech jak i w Austrii. Odtąd zwróci Niemcy a przedewszystkiem Austro-Węgry jeszcze baczniejszą uwagę na swego »sprzymie-rzeńcę«.

W końcu trzeba zaznaczyć, iż entencyya ta nie budowanie bez wpływu na przyspie-szenie podstaw austriackich dreadnoughtów,

które zaledwie dopiero na papierze istnieją, co podciągnie za sobą nowe i zupełnie nie-produktywne wydatki. Prasa wiedeńska alarmuje już opinię publiczną w tym kierunku, przytaczając jako jeszcze jeden ważny powód to, że nowoczesna technika strategi-czna na morzu nie może się ograniczać tylko do ochrony wybrzeży, (a więc Dalmacyi i Istrii) bo jeśli ma rzeczywiście temu za-daniu odpowiedzieć, musi cały punkt ciężkości przenieść na pełne morze. A do tego potrzeba floty wzorowej pod każdym względem, a więc zaopatrzonej i w o-krety typu: dreadnought.

Dar Grunwaldzki.

W dalszym ciągu subskrybowali na Dar Grunwaldzki Rada m. Lwowa 25.000 K, Radni m. Lwowa 10.000 K, Urzędnicy i Dyrek-cya Akcyjnego Banku Związkowego we Lwowie 2.000 K, Stanisław Starzew-ski z Jarostawia 100 K, Alfred Doszperg z Pałahcz 500 K, Józef Machnowski, urz-ędnik przy Rozdolu 100 K, Angelo Bartoń ze Lwowa 200 Koron, Koło medyków w Wszechnicy lwowskiej 50 K, Wanda Zaw-zięzłowa, naucz. muzyki we Lwowie 100 K, Konstruktorzy techniczni dyrek-cyi kolei państwowej we Lwowie 500 Kor., Członkowie grona nauczycielskiego VII gimn. we Lwowie 750 K, Grono urzę-dników c. k. uprzyw. galic. Banku hi-potecznego we Lwowie 2.000 K, Adolf Ekas ze Lwowa 200 K, Czesław Minni-cki, aptekarz w Warężu 250 K, Józefowie Zgórcy ze Lwowa 200 K, Grono nau-czycielskie szkoły wydziałowej im. Staszica we Lwowie 170 K, Profesoro-wie Polacy gimnazjum w Brzeżanach 2.340 K, F. Taube z Wasylkowic 10 K, Janna Górską z Kamińca Podolskiego 50 K, X. Michał Dobija, wikary w Pławowie 50 K, X. Jan Stojak, proboszcz w Pławo-wie 50 K, Władysław Beiza ze Lwowa 20 K, Maryska, Stefa i Tadeo Buczko-wie ze Sokala 60 K, »Kolo literacko-arty-styczne« we Lwowie 4.000 K, które utworzy 20-groszowy dodatek miesięczny do wkładki, Grono nauczycielskie gimnazjum w Tarnowie 1.080 K, Polacy w Jersey-ty w Ameryce 20 K, Uczeń zakładu p. H. Kaplińskiego w Krakowie 500 K, Rada adm. fundacyi Skarbowski 5.000 K.

Bezpośrednio do Zarządu Głównego T. S. L. wpłynęły następujące ofiary:

Na »Dar Grunwaldzki« zebrano na sku-tek przemówienia Dra Lucyana Rydla pod-czas bankietu na cześć hr. Stanisława Tar-nowskiego dnia 25 b. m. 266 K, Ksawera Mroczkowska ze Stanisławowa 2.000 K, Od p. Tytusa Bujnowskiego, c. k. nota-ryusza w Tarnowie otrzymał Zarząd Główny pismo, w którym ten obowiązuje się składać co roku do końca życia kwotę 100 K, a za-razem porusza myśl, by składki na »Dar grun-waldzki« deklarowano bezwarunkowo, bez względu na to, do jakiej łącznej sumy dojdą de-klarowane kwoty.

Od Dra Henryka Szarskiego, wicepre-zydenta m. Krakowa otrzymał Zarząd Główny Tow. Szkoły Ludowej list następującej treści:

»Zobowiązuję się niniejszem złożyć 2.000 K (dwa tysiące) Towarzystwu Szkoły Ludo-wej w Krakowie, jeżeli do lat 5-ciu zbierze się w ten sposób zobowiązań na kwotę 1 miliona koron. Na dowód, że wierzę w speł-nienie się tego warunku, posyłam jako zalicz-kę na subskrybowaną kwotę koron 200 (dwieście).

Dr H. Szarski.

Do dnia dzisiejszego subskrybowano na Dar Grunwaldzki 212.461 K.

Złot »grunwaldzki« Sokolstwa polskiego w Krakowie.

Zjazd delegatów Towarzystw sokolich u-chwalili w październiku roku zeszłego dać inicjatywę do obchodu 500-letniej rocznicy bitwy pod Grunwaldem w r. 1910 i wziąć w tej uroczystości udział przez urządzenie złotu związkowego. Rocznicza wypadła 15 lip-ca. Ze względu jednak na czas wakacyjny należało przesunąć ten termin na początek lipca, aby w takiej uroczystości młodzież szkolna wziąć mogła udział bez uszczerbku dla koniecznego wypoczynku wakacyjnego. Z tego powodu oznaczono termin złotu na dzień 4 i 5 lipca.

Przygotowania do złotu, który będzie naj-ważniejszą częścią całej uroczystości, są już w pełnym toku. Osobno komisyje techniczne opracowały program ćwiczeń publicznych na dwa dni w ten sposób, że każdego dnia wy-konane będą inne rodzaje ćwiczeń. Ćwiczenia te prawie wyłącznie masowe, mają przezwą-żnie charakter rycerski. Chciano w ten sposób stworzyć odpowiednie tło dla całej uroczystości a równocześnie zwrócić uwagę na wiele rodzajów ćwiczeń cielesnych, dziś zaniedbanych, które jednak w naszym programie wychowawczym ciada duże zastosowanie znaleźć winny. Zatem przedstawili w przy-szłym roku Sokolstwo polskie prócz znanych masowych ćwiczeń wolnych maczugami i lancami, jeszcze nowe ćwiczenia szablami, karabinami, wielką jedną maczugą i t. p. Spo-dziewany jest duży udział w ćwiczeniach kobiet naszych, dla których grono techni-czne przygotowuje dwa rodzaje ćwiczeń.

Nadto projektowane są ćwiczenia ludowe połączone z charakterystycznymi tańcami, za-tem krakowskie wesele z dziarskim »Krako-wiakiem« i ćwiczeniami kosą i śląskie do-żyny lub zakopiańskie wypędzanie owiec z ćwiczeniami ciupagami.

Rozpoczęto również bardzo szeroko przy-gotowania administracyjne. Na ostatniem po-siedzeniu Wydziału Związku, które się odbyło w dniu 20 maja uchwalono wydać na własny rachunek artystyczny afisz złotowy, nalepek iluminacyjnych. W tym celu powierzo-no Wydziałowi Sokola krakowskiego, aby zwołał w jak najkrótszym czasie komisyę artystyczną, która szczegółowo projekty tych wydawnictw artystycznych omysli, aby wcz-

Teatr Rozmaitości W PARKU KRAKOWSKIM. Restauracya renomowana. Codziennie przedstawienie o godz. 8-jej wiecz. pierwszorzę-dnych atrakcyi o programie ściśle familijnym. Koncert muzyki codziennie po przedstawieniu. W niedzielę i święta koncert muzyki na ogrodzie od godz. 3 pop.

śnie można wykonanie ich któreś z krajowych firm polecić. W Krakowie również przygotowują się plany na boisko, obmyślają sposoby pomieszczenia i ugoszczenia uczestników i organizują komitety, mające urządzić szereg wycieczek po uroczystościach grunwaldzkich.

Nie mniejsze zainteresowanie obudził ten zlot i cała uroczystość w pojedynczych towarzystwach. W wielu z nich zaprowadza się oszczędności, aby wziąć udział w zlocie w jak największym poczcie bez względu na znaczną dosyć odległość Krakowa od wschodnich granic kraju i na potrzebny na tę wycieczkę dłuższy czas. Prócz zainteresowania się zlotem ruch większy gimnastyczny budzą zapowiedziane na dwa dni przed zlotem zawody, w których iść się będzie o lepsze w różnego rodzaju skokach, biegach, rzutach, w pływaniu, strzelaniu, wioślarstwie, jeździe na kole i w ćwiczeniach naśladowujących naturalne przeszkody w terenie jak ściany, baryery i t. p. Ten nowy rodzaj zawodów, które przy dość ciężkich warunkach mają dać i ogólnych zwycięzów we wszystkich rodzajach ćwiczeń, ma na celu pobudzić młodzież naszą do wszechstronnego ćwiczenia ciała swego.

Cały ten zlot ma na celu pobudzić społeczeństwo do gromadzenia wszystkich sił, jakie potrzebne są, aby móc skutecznie odparć nawałę, jaka na nas idzie w celu ostatecznego nas zgniecenia. Sokolstwo podjęło tę myśl w przekonaniu, że to najlepszy sposób uczczenia rocznicy grunwaldzkiej i w nadziei, że te usiłowania jego spotkają się z czynną pomocą wszystkich warstw narodowych.

GABRYELSKA, Krzysztofory, Kraków. Wynajmuje i sprzedaje pierwszorzędnych fabryk fortepianów, pianina, harmonie i pianole za gotówkę lub na spłaty nawet dwudziestomiesięczne. Instrumenty używane od cen najniższych.

Precz z towarem pruskim!
Kupujcie tylko u chrześcijan!

KRONIKA.

KALENDARZYK KOŚCIELNY. Jutro w niedzielę Zielone Świątki; pojutrze w poniedziałek drugi dzień Zielonych Świąt.

KALENDARZYK ASTRONOMICZNY. Wschód słońca rozpocznie się jutro o godzinie 3 minut 49; zachód przypada o godz. 8 minut 6; długość dnia godzin 16 minut 17.

Kraków, dnia 29 maja.

Zielone Świąta.

Siedm tygodni po święcie Paschy obchodzili Izraelci Zielone Świąta. Nazywało je świętem tygodni, lub ze względu na to, że przypadają w czasie zbiorów — świętem żniw. W dniu tym ofiarowali Żydzi pierwociny ze zboża i chleba, i dlatego Zielone Świąta zwano też świętem pierwocin. Sama nazwa Zielone Świąta przyjęła się w hebrajszczyźnie dopiero wówczas, gdy Kościół katolicki dzień ten nakazał święcić, jako pamiątkę zesłania Ducha św. Grecka nazwa *penteconta* (pięćdziesiąt) powstała wskutek tego, że Zielone Świąta nastawały w pięćdziesiąt dni po Wielkiej Nocy. Pod względem liturgicznym odpowiada obchód tego święta Wielkiej Nocy. Jak w noc Świąt Wielkanocnych, tak samo również i w noc przed Zielonemi Świątami odbywał się chrzest katechumenów. Chrzest i komunie nowochrześcijańskie poprzedzał postędnodniowy. Tak więc sobotę przed niedzielą Zielonych Świąt przeznaczono wyłącznie na przygotowanie się do święta.

W przeciwieństwie do Żydów rozciągnął Kościół katolicki święcenie Zielonych Świąt, podobnie jak Świąt Wielkanocnych, na cały tydzień. Jeszcze koncilium w Moguncyi w roku 813 nakazuje powstrzymać się od pracy przez przeciąg całego tygodnia, a cały czas poświęcić modlitwie. W roku 1094 ograniczył synod w Konstancji czas świętowania do trzech dni i stan taki pozostał w Austrii aż do Maryi Teresy, która wiele świąt zniósła zupełnie w obrębie swego państwa.

Czas Wielkiej Nocy czcili poganie, a więc i nasi praojcowie jako zwycięstwo światła nad mrokiem. W niewiele tygodni potem obchodzono uroczystości święto lata: światło i ciepło tryskało począwszy od Wielkiej Nocy ożywczym źródłem i rozlewało się hojnie po falujących, rosnącym szybko zbożem polach. Plony dojrzewały, chleb codzienny się przygotowywał, wszyscy cieszyli się z powodu nadchodzącego żniwa. Łasy i niwy rozbrzmiewały nieustającym pieniem ptactwa, słowem cała natura się raduje.

Nie więc dziwnego, że Kościół ustanowił to święto lata jako trzecie z rzędu główne święto kościelne. W Wielką Noc niebo zwyciężyło śmierć i piekło, w Zielone świąta Duch święty napenił ziemię pokojem. Zarówno Wielkanoc, jak i Zielone świąta uświetniono całym mnóstwem pieśni kościelnych i świeckich. Do najśliczniejszych należą »Veni sancte Spiritus« i hymn »Veni Creator Spiritus«. Pierwszą przypisują królowi Robertowi (1031) lub papieżowi Innocentemu III (1216). Jest ona niezmiennym wyrazem życia wysoko duchownego tęsknoty duszy i potrzeby ziemskiej pielgrzymki za czystością, spokojem i wolnością życia. Hymn »Veni Creator Spiritus« jest prawdopodobnie utworem papieża Grzegorza Wielkiego. Opiewa on szereg wspaniałych obrazów Świętego Ducha, dawcę światła i życia. Czem światło i woda dla ziemi, tem Duch święty jest w sposób nieskończenie wyższy dla wszechświata. Wszystko dzieje się w Nim i przez Nimgo.

Ducha św. uważano zawsze za ojca, opiekuna i przyjaciela ubogich. Przekonanie to miało wyraz nie tylko w pieśni, lecz i w dziełach miłosierdzia, w przeróżnych fundacjach, szpitalach i t. p. Wiele również zakonów i stowarzyszeń powstawało w ciągu wieku pod wezwaniem Ducha św.

Obchodzenie Zielonych Świąt w świecie katolickim nie jest zatem, jak widzimy, pozabawione głębszego znaczenia.

Od Wydawnictwa. Z powodu „Zielonych Świąt“ najbliższy numer naszego dziennika wyjdzie w porannym formacie we wtorek o godzinie 9 rano, wieczór zaś jak zwykle o godz. 6.

Muzyka kościelna. W pierwszy dzień Zielonych Świąt w kościele Najśw. M. Panny w czasie sumy pontyfikalnej o godzinie 10, ochr. miejscowy wzmocniony wykona mszę X. Zg. Mitterera z towarzyszeniem orkiestry 13 p. p., na Graduale „Emi Spiritum Tuum“, na Ofertorium „Confirma hoc Deus.“

Komitet budowy pomnika Tadeusza Kościuszki prosi o umieszczenie bliższych informacji, odnoszących się do wycieczek na Bielany parostami podczas obchodu dni Zielonych Świąt. Przewóz odbywać się będzie na dwóch statkach: „Goplanie“ i „Nadwiślaninie“, które dają wszelkie gwarancje wygody i bezpieczeństwa. Jazda trwać będzie w górę rzeki tylko 45 minut, z powrotem zaledwie 25 minut. Dostęp do statków tak w Krakowie, jak i na Białanach bardzo dogodny, bo pokład kosztować będzie 80 hal., kajuta 50 hal. w jedną stronę. Ponieważ Komitet postarał się o namioty na statku, przeto wycieczki odbędą się bez względu na pogodę. Za Komitet: St. Szarski, sekretarz.

Z komitetu II wystawy „Zero“ komunikują nam: Zero jest w przededniu vernissagu! Dzieła nadesłane obiecują wystawę nader interesującą. Oprócz nazwisk, jak: Malczewski, Kossak, Pochwański, Wodzinowski, Tetmayer, Lentz, Żmurko, Weysenhoff, które same za siebie mówią, cała falanga sił młodych, hołdująca zasadom „Zera“, bierze czynny udział swemi pracami i robi wystawę tem więcej zajmującą. Koło 15 czerwca wystawa wzbogaci się jeszcze jedną salą, dziełami, które są w drodze. Jednym z dowodów sympatii ogółu artystów polskich dla „Zera“, jest oczekiwane przybycie na otwarcie wystawy Henryka Weysenhoffa, Stanisława Lentza i Kazimierza Pochwańskiego.

Komitet zaznacza, że rozesłane zaproszenia dają prawo wolnego wstępu. Wstęp dla ogółu 3 kor.

Opera i operetka lwowska w Krakowie. W piątek dnia 11 czerwca br. rozpoczyna u nas sezon letni opera i operetka lwowska.

Skład personelu stanowią: artyści: Brzeska Felicya, Dębicka Jadwiga, di Doi Helena, Kasprowicowa Amelia, Kliszewska Karolina, Łopatyńska Filomena, Markówna Marya, Miłowska Helena, Poraj Janina, Sołohub Irena, Schupp Helena.

Artyści: Bańkowski Feliks, Floryński Władysław, Jeleński Leon, Kalinowski Eugeniusz, Karasiński Edmund, Kossak Jan, Krzewiński Julian, Ludwig Adam, Łowczyński Tadeusz, Okoński Adam, Pasławski Karol, Paszkowski Władysław, Schmidt Zygmunt, Solnicki Józef, Sulikowski Bolesław, Tarnowski Stanisław, Zarembska Józef.

Repertuar tegorocznego sezonu obejmuje: Opery: „Aida“, Verdi'ego; „Bal maskowy“, Verdi'ego; „Carmen“, Bizeta; „Cyganeria“, Puccini'ego; „Cavaleria rusticana“, Mascagniego; „Demon“ Rubinstein (nowość); „Faust“, Gounod'a; „Halka“, Moniuszki; „Królowa Saby“, Goldmarka (nowość); „Lohengrin“, Wagnera; „Madame Butterfly“, Puccini'ego (nowość); „Manon“ Masseneta; „Eugeniusz Onegin“, Czajkowskiego; „Opowieści Hoffmana“, Offenbacha; „Pajace“, Leoncavalla; „Straszny dwór“, Moniuszki; „Żydówka“, Halevy'ego.

Operetki: „Baron cygański“, I. Straussa; „Czar walca“, O. Straussa; „Druciarz“, Lehara; „Dzwony z Corneville“, Planquette'a; „Gejsza“, Iones'a; „Księżniczka dolarów“, Falla (nowość); „Lalka“, Audrana; „Manewry jesiennie“, Kalmana (nowość); „Maż trzech żon“, Lehara; „Maskota“, Audrana; „Nietoperz“, I. Straussa; „Polsanie 6666“, Ziehrera; „Piękna Helena“, Offenbacha; „Rozwódka“, Falla (nowość); „Słodka dziewczyna“, Reinhardta; „Waleczny żołnierz“, O. Straussa (nowość); „Wesoła wdówka“, Lehara.

Kierownictwo spoczywać będzie w następujących rękach: kapelmistrz opery — Piotr Sternicz, reżyser opery — Władysław Floryński, zastępca reżysera opery — Karol Pasławski, kapelmistrz operetki — Franciszek Stomkowski, reżyser operetki — Józef Solnicki.

Przeplisy dla fiaków. Dyrekcja policyi wydała w ostatnich dniach bardzo pożądany przepis dla wszelkiego rodzaju pojazdów, a zwłaszcza fiaków, nakazujący im, w czasie jazdy na skrajach ulic, oraz w miejscach licznie uczęszczanych, zwalnianie jazdy pod rygorem odpowiedzialności karno-sądowej. Przy tej sposobności przypominamy, że nie wolno jest fiakowi li czyż przebywać drogi na tak zwane „kursa“, lecz jedynie tylko na kwadrans lub godzinę, wedle taksy umieszczonej w conniku. W razie tak licznie praktykowanych nadużyć w tej mierze należy zwrócić się do dyrekcyi policyi, która natychmiastowo spór rozstrzygnie.

Zabawa publiczna. Dnia 29 czerwca odbędzie się staraniem Tow. im. Kraszewskiego (pomocą materyjalną dla kształcących się kobiet) zabawa publiczna w parku Jordana. Komitet urządzający, liczy na poparcie ze strony p. właścicieli sklepów, do których się zwróci z prośbą o fany.

Bliższe szczegóły podane będą później.

Festyn na dochód przyszliska i Towarzystwa wzajem. pomocy uczestników powstania z r. 1863/4, mający się odbyć w dniu 6 czerwca br. w parku Dra Jordana, zapowiada się bardzo dobrze. Komitet nie szczędzi pracy i zabiegów, aby oprócz loterii, mającej przeseć 600 fantów do rozlosowania (co 5-ty wygrawa) były i przeróżne zabawy. W festynie tym z całą życzliwością przyjął współudział chór Lutni, orkiestra pod osobistym kierownictwem p. Czyżowskiego przegrzywać będzie, zaś amatorowie, powodowani sympatią dla naszych zasłużonych weteranów, zajmują się urządzeniem kabaretu, tej modnej zabawy, tak bardzo rozwesalającej publiczność. Słowem komitet robi wszystko, aby zachęcić naszą publiczność do jak najliczniejszego przybycia na festyn.

III klasa przy pociągach pospiesznych. — Z dyrekcyi kolei państwowych komunikują nam: Od 1 czerwca br. począwszy kursować będzie przy pociągach pospiesznych Nr 7, odjazd z Wiednia o g. 745 wieczór i Nr. 8, przyjazd

do Wiednia o g. 8-10 zrana, 1 wóz III klasy między Wiedniem a Lwowem, a od 7 czerwca br. począwszy zaprowadzony będzie na próbę przy pociągach pospiesznych Nr 7 także 1 wóz III klasy z Wiednia do Brzeclawy, celem bezpośredniego przejścia do pociągu Nr. 807, jadącego do Berna.

Wobec tego, że przez dodanie wymienionych wozów III klasy osiągnięte będzie dopuszczalne najwyższe obciążenie pociągów Nr. 7 i 8 kursujących między Wiedniem a Lwowem, dalsze obciążenie tych pociągów przez pomnożenie wozów III klasy, jest wykluczone.

Ze względu na to, nastąpić muszą ograniczenia w używaniu III klasy, uwidocznione w obwieszczeniach rozlepionych przy oknach kas osobowych.

Do jazdy wozem III klasy, kursującym przy pociągach pospiesznych Nr. 7 z Wiednia do Brzeclawy i dalej do Berna nie będą wydawane bilety do Brzeclawy.

Wogóle nastąpi przyjęcie podróżnych III kl. przy tych pociągach li tylko w miarę istniejących wolnych miejsc do siedzenia i za okazaniem biletów jazdy oraz biletu na miejsce wydawanego bezpłatnie przy kasach osobowych.

Wobec tego nie będzie dozwolone lokowanie podróżnych z biletami III klasy dla braku miejsca w tejże klasie wyższej bez ulżenia odpowiedniej dopłaty.

Z ruchu ludności. W czasie od 9 do 22-go maja urodziło się w Krakowie 123 dzieci (z tego chłopców 63), zaś umarło 109 osób (zamiejscowych 35), z tego na suchoty 26, zapalenie płuc 9, szkarlatynę 3, z przypadku 4, wskutek samobójstwa 4 i t. d. — Procentowo wynosi śmiertelność miejscowa 17 na 84; małżeństw zawarto w tym czasie 31.

Wieczorek humerystyczny. W piątek dnia 4 czerwca b. r. wystąpi gościnnie w Teatrze ludowym ze swymi monologami artysta sceny Łódzkiej p. W. Wróblewski, znany powszechnie ze swych doskonałych kreacji. Program wieczoru oprócz występu p. Wróblewskiego, wypełni jednoaktówka, odegrana przez artystów sceny ludowej.

Z teatru miejskiego. W świąteczne dni niedzieli i poniedziałku daje teatr miejski czerzy przedstawienia; w niedziele popołudniu ukaże się: „Kościusko pod Racławicami“, wieczorem Słowackiego: „Balladyna“.

W poniedziałek popołudniu świetna, pełna humoru krotoczwila: „Król“, wieczorem: „Noc listopadowa“, po raz ostatni w bieżącym sezonie, a po raz dwudziesty piąty od dnia wystawienia.

We wtorek ukaże się niegrana od kilku miesięcy: „Lilla Weneda“, majestatyczna tragedia Słowackiego.

Z Instytutu muzycznego. Doroczny popis uczniów Instytutu muzycznego, zapowiedziany na dzień 7 czerwca b. r., zawiera w programie utwory: Schuberta, Mendelsohna, Stamitza, Chopina, Moniuszki-Melcera, Raffa, Mozarta, Saint-Saënsa, Beethovena, Svendsena i Rubinstein'a. W produkach biorą udział uczniowie tak z niższych, jak i z wyższych klas. Pierwszy ten doroczny popis uczniów Instytutu muzycznego odbędzie się w dużej sali Starego Teatru ze współudziałem pełnej orkiestry pana Czyżowskiego.

Bilety na popis sprzedaje księgarnia p. Krzyżanowskiego po cenie 3, 2 i 1 kor., gdzie również nabywać można artystyczne programy po cenie 20 hal.

Wielką wycieczkę do Okocima urządzi dnia 6 czerwca br. kat. Stow. „Praca“. — Wyjazd z Krakowa o godz. 11 przed południem, w Słotwinie oczekiwać będą goście samochody i furmanki. — O godz. 2 popoł. rozpocznie się koncert muzyki wojskowej 56 pp. i festyn uroczysty niespodziankami. — O godz. 4 popoł. zabawa taneczna w sali pawilonu okocimskiego. Wieczorem oświetlenie parku. — Bufet i kręgielnia na miejscu. — Powrót do Krakowa o godz. 10-40 w nocy.

Cena biletu, który uprawnia do jazdy koleją tam i z powrotem, oraz wstępem do parku na festyn i zabawę 3 kor. Bilety do nabycia w sklepie p. Madejskiej (Sukiennice) i w administracyi „Postępu“, ul. św. Krzyża 1. 7.

Bliższe szczegóły ogłoszone afiszami.

Konkurs na projekt zabawki. Wydział Tow. „Szuka podhalańska“ w Zakopanem — na skutek prób z różnych stron Polski — przedłużył termin nadsyłania projektów do dnia 20 czerwca b. r.

Teatr Rozmałości w parku Krakowskim. Z dniem 1 czerwca br. wystąpi Teatr Rozmałości z nowym programem, złożonym z pierwszorzędnych sił artystycznych. Program niezwykle interesujący i ciekawy przedstawia się następująco: Henryka Dehnora, śpiewaczka operetkowa; Maks Wilson, gimnastyk (na linie rozciągniętej), Les Grisantos, mistrze kolarów; The six Davis, akrobaci parterowi, W. Collus, plastyczne obrazy modernistyczne, The Five Lunds, kwintet muzyczny; Cher Rudolfi (sceny z herbaciami ludowej); Stela Jouloutte, zachwycająca gejsza. Wyborowa zaś muzyka odegra szereg utworów muzycznych z najnowszych operetek, które obecnie wystawiają na scenach pierwszorzędnych teatrów operetkowych.

Świetny program, pełen nowości atrakcyjnych, który stanowić będzie niejako „clau“ przedstawień Teatru Rozmałości — ściąganie zapewne liczną publiczność, do czego przyczyni się również szybka obsługa, jak niemniej wzorowo prowadzona kuchnia.

Śmiertelny upadek. Stefan Dziedzic, 34-letni murarz, zajęty przy budowie kamienicy w Zakrzówku pod l. 80, spadł wczoraj wieczorem z rusztowania tak nieszczęśliwie, że poniósł śmierć na miejscu. Zmarły osierocił żonę i 4 dzieci.

Przypadkowe otrucie. Wczoraj popołudniu zawezwana Pogotowie ratunkowe na ul. Grzegorzewską 1. 12, gdzie 3-letnia córka rądziców, zamieszkałych w tej kamienicy, zachorowała gwałtownie wśród objawów otrucia.

Po przybyciu na miejsce, zastało już Pogotowie jednego z lekarzy, zajętego niesieniem pomocy, bardzo utrudnionej, gdyż zewszewnątrz dopiero w 4 godziny po zajęciu. Bezprzymenne dziecko przewieziono do szpitala św. Ludwika, gdzie o godz. 6 wieczorem zakończyło życie. Powodem zatrucia było spożycie znacz-

niejszej ilości gorzkich migdałów, które, jak wiadomo, zawierają w sobie kwas pruski.

Z Kraju.

Obrazy Tow. wzajem. ubezpiecz. urzędników prywatnych zakończyły się wczoraj. W drugim dniu obrad po załatwieniu sprawy zmiany statutu i innych zajętych formalnych kwestyi przystąpiono do wyborów. Prezesem Towarzystwa wybrano Zdzisława hr. Tarnowskiego.

Następnie referent komisji weryfikacyjnej dr. Sunikiewicz postawił wniosek unieważnienia wybranych delegatów w Borszczowie i Husiatynie. Uchwalono dyrektować do wydziału centralnego, by ten wydał szczegółową instrukcję co do wyboru delegatów. Na wniosek inż. Nitscha z Krakowa uchwalono wreszcie, by komisja statutowa pozostała w permanencyi przez rok i wnioski w sprawie zmiany statutu przedłożyła dopiero na następnym zgromadzeniu delegatów.

Do wydziału centralnego wybrani zostali pp.: Józef Padewski jako I. przewodniczący, dr. Adam II., Zygmunt Ajdukiewicz III. przewodniczący.

a) przez grupę służbowych wybrani członkowie wydziału: dr. Agopowicz Kazimierz, Paweł ks. Sapieha, Oskar Schnell, Zygmunt Szalakiewicz, delegat oddziału Kas oszcz., Leonard Nitsch, delegat oddziałów krakowskich i zach. Galicyi, Julian Cybulski; zastępcy: Mieczysław Sędzimir, delegat oddziałów krakowskich i zach. Galicyi, Aleksander Weissmann Zawadowski, Marian Krzyżanowski;

b) przez grupę ubezpieczonych wybrani członkowie: Fabiański Wacław, dr. Szymański Henryk, Ulmer Narcyz, delegat Związku stow. D. Kottowski, dr. Bartoszewicz Stefan, delegat oddziału przemysłu naftowego, Trojan Józef; zastępcy: Jul. Krupa, dr. Smoluchowski Tadeusz, delegat oddziału przemysłu naftowego, Zarzycki Antoni, delegat oddziału Kas oszcz.

Do komisji matki na r. 1910 wybrani pp.: dr. Dylewski Jan, dr. Baczewski Henryk, dr. J. Rozwadowski, Gąsiorowski Kazimierz, Ruszczyński Gwido, br. Gotz-Okocimski Jan, Burzyński Mieczysław, dr. Lisowiecki Marian, Kablak Michał, Dąbrowski Wojciech, Fabiański Wacław, Solak Jakób, Marszałkiewicz Jan, dr. Raczyński Józef, Moszyński Bronisław, Braun Włodz.

Do komisji rewizyjnej na r. 1910 wybrani pp.: Zawadzki Aleksander, Langier Jan.

Przemysł. (Kor. wł.). Zjazd koleżeńskich. Zamieszkał tu byli uczniowie klasy 8 gimnazjum przemyskiego, którzy przed 25 laty składali w Przemysłu maturę gimnazjalną, prosząc kolegów rozrzuconych po kraju, by ze zechceni celem porozumienia się co do zjazdu nadesłać adresy swe na ręce Dra Z. Manheima, lekarza miejskiego.

„Wystawa obrazów.“ Jakiś wędrowny „malarz akademicki“, Karol Schwartz, ogłosił afiszami, że od 28 bm. do 1 czerwca urządzi w „Sokołach“ wystawę obrazów, w czem „60 dzieł mistrzów (!) w guście secesyjnym.“ Niedzielnie śmieszna reklama i bezpłatny wstęp, każą się domyślać, że panu owemu idzie o sprzedanie swych „secesyjnych“ arcydzieł. Liczy, że na wieńskich towar odbiorców znajdzie. Być może. Wszak możeszowi bracia nasi do Wiednia i wszelkiej wiedomości wciąż wzdychają.

„Sokół.“ Walne Zgromadzenie „Sokoła“ odbędzie się 3 czerwca. Sprawozdanie ogłoszone drukiem, stwierdza jedno: stagnację. Wysilki Wydziału idą na marne. Apatya, która nie pozwala rozwinąć się szanemu Towarzystwu i „Sokołowi“ daje się we znaki.

Z sali sądowej. Rozpoczęła się nowa kadencja sądów przysięgłych. Trzy wyroki — trzy zażądania. Piotr Łuc, spekulant budowlany, który przed bankructwem chciał uciec do Ameryki, skazany na 2 miesiące więzienia. Jędruch Węgier, sierota, analfabeta, ze złości podpalił sąsiada. Skazano go na 3 i pół roku więzienia. Kaśka Czornoza, dziećciobójstwo, zasądzona na 2 miesiące. Rozprawy toczą się dalej.

Kradzieże w bursie. W bursie ruskiej, od dłuższego czasu trafiają się sporadyczne kradzieże. Śledztwo, otoczone tajemnicą, miało wykazać, że sprawców kradzieży należy szukać w samym zakładzie.

Karczma stoi pustką. Z Poczapiniec piszą nam: We wsi Poczapiniec, leżącej w pobliżu Tarnopolu, od pewnego czasu cała młodzież wsi i młodzi gospodarze pod wpływem proboszcza z Draganówki wstrzymała się od alkoholu, wobec czego karczma poczapiniecka wielu straciła klientów, znoszących ciężko zapracowany grosz w ręce karczmarza. Młodzież dzielna, całą duszą i zapalem młodzieńczym przylgnęła do „Czytelni“ tarnopolskiej Kola T. S. L., która to „Czytelnia“ stała się dla tej młodzieży wiejskiej wszystkim, tam się schodzi i czas trawi na czytaniu pożytecznych książek i zdrowych gazetek ludowych, tam też odbywa próby zawiązanego Kółka amatorskiego wiejskiego.

Arendarz popadł w rozpacz i u dawnych swych przyjaciół, starszych włościan, stanowiących codziennych gości poczapinieckiej karczmy, znalazł pomoc. Starsi tedy włościanie z pisarzem na czele wystąpili przeciw młodzieży (!!) i „Czytelni“ i wydali okólnik, w którym jako Rada gmina, zakazując pod karą wycofzdy pojedynczo lub w grupie po wsi po 9 wieczorem, gdy o tej porze młodzi wracali z „Czytelni“ do domu. Młodzież trzyma się w tej alkoholicznej walce dzielnie i zdaje się, że nie zdejście z raz powziętej drogi.

W akademii górniczej w Przybramie udziela wszelkich informacji, tyjących się studyów, „Czytelnia polska“ akademików górniczych w Przybramie (Czechy).

Ze świata.

Katadra żeglugi powietrznej. Na posiedzeniu wirtemburskiej komisji finansowej, poruszono myśl utworzenia przy akademii technicznej w Stuttgarcie — a więc w okolicy wiołów Zeppeliniowskich — katedry żeglugi powietrznej. Minister oświaty obiecał pod tym względem wszelkie poparcie i stworzyć w tym celu specjalny etat.

Polowanie na wielbłąda na ulicach Berlina. Pewnego wczesnego poranku mieszkańcy jednej z ulic berlińskich zostali nagle przebudzeni strasznym hałasem, wstępującym, jak się okazało, przez bandę cyganów, na widok uciekającego wielbłąda, unoszącego na swym grzbiecie jakąś

zagadkową postać, napróżno usiłującą poskromić rozszalałego zwierzę. Krzyk się wzmógł jeszcze więcej, gdy naraz niefortunny jeździec spadł z gruda wielbłąda na bruk, a uwalniony wielbłąd pomknął szybko ulicami, ścigany przez tłum pauprów. Dopiero o wiele później udało się uciekiniera przyłapać. Jak się okazało, przyczyną całej tej niezwykłej awantury był jeden z chłopaków, pragnący bez wiedzy właściciela wielbłąda, popisać się w kole swych znajomych oryginalną jazdą.

Wzrost ludności żydowskiej. W Austrii na 1000 osób rodzi się 32 dzieci żydowskich. Mała stosunkowo ilość narodzin mogłaby wskazać, iż wzrost ludności żydowskiej jest stosunkowo mniejszy, aniżeli ludności innych wyznań, ale równocześnie liczba wypadków śmierci jest znacznie u nich mniejsza, wogóle zaś osiągała późny wiek życia. W Rosyi rodzi się na 1000 osób 31 dzieci żydowskich, zaś 41 rosyjskich. Większą liczbę dzieci ma Indonez obywatel. W krajach, gdzie Żydzi stanowią warstwę bogatą, procent wzrostu jest znacznie mniejszy, aniżeli w krajach o ludności przeważnie ubogiej. Obecnie ludność żydowska liczy 10 milionów.

W Austrii na 1000 Żydów, zaledwie jeden rocznie przyjmuje wiarę chrześcijańską, na Węgrzech jeden na 1700. Na Węgrzech przyjmują rocznie przeszło 400 chrześcijan religiję żydowską, a przyczyną tego jest małżeństwo. — Pod względem liczby wypadków chrztu, pierwsze miejsce zajmuje Wiedeń, drugie Berlin, trzecie Budapeszt.

Śmierć niemowląt w wielkich miastach całego cywilizowanego świata była w r. 1907 mniejsza, aniżeli w latach poprzednich. Na 100 żywo urodzonych przypadało śmierci wśród niemowląt: w Kairze 33-0, w Chicago 26-7, w Petersburgu 26-6, w Moskwie 26-3, we Wrocławiu 22-4, w Monachium i Poznaniu po 19-3, w Marsylii 17-9, w Warszawie 17-2, w Nowym Jorku 15-6, w Krakowie 15-6, w Peszcie 15-6, we Lwowie 14-6, w Wiedniu 14-4. Najmniejszą śmiertelność wykazują: Aberdeen 2-6, Bordeaux 6-2, Christjania 7-7, Amsterdam 8-9, Zürich 9-5, Paryż 10-4, Berlin 11-2, Londyn 11-4.

Czem myli się starożytni? Mydło, jako środek do mycia, jest dopiero w drugim wieku po Chrystusie, znane. Wprawdzie Fliniusz, żyjący w I. wieku naszej ery wspomina o Gallach, jako wynalazcach mydła, ale u nich było ono używane początkowo jedynie dla celów kosmetycznych, jako pomada. Przy pomocy nadawanego włosom pięknym polsk. Ludy dawniejsze nie znaly mydła zupełnie. Miejsce jego zastępowaly bory i metez. Boryt, zwany przez Arabów baurachem, jest to sól lugowa, wydobywana z odpowiednich roślin, których popiół posiada silne właściwości alkaliczne. Nado jest wiele roślin, które już to w stanie świeżym, już to suszonym, mogły służyć jako środek oczyszczający. Germanie stosunkowo bardzo późno, bo dopiero pod koniec ósmego wieku, zapoznali się z mydłem. Mimo to długo jeszcze używano do mycia ługu, tak, jak to miało miejsce dotychczas.

Miscellanea. Ostatnie flasko przy wlocie aeroplanu Legagneux doprowadziło w konsekwencji do rozwiązania a syndykatu, zajmującego się sprawą budowy aeroplanów tego systemu. — Amerykański trusć cukrowy postanowił rozszerzyć swą działalność również i na gałęź wyrobu cukierków. Trusć ma zamiar waleć szereg wielkich fabryk wyrobów cukrowych i opanować w ten sposób cały rynek cukrowy w Stanach Zjednoczonych. — Znany śpiewak włoski Caruso przebywa obecnie w Medolanie na kuracyi u prof. Nedory, który ma nadzieję przywrócić swemu klientowi dawną pełnię głosu.

Z życia towarzystwa.

Pierwsza Spółka spożywcza. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie członków Spółki spożywczej odbędzie się w niedzielę, dnia 6 czerwca o godzinie 5 popołudniu w „Domu robotniczym“, przy ul. św. Tomasza 1. 37, z następującym porządkiem:

1) Wypłaty bonifikacyi za pobrane towary i zwrot książek poborowych. 2) Jak członkowie mają pracować nad rozwojem Spółki spożywczej i w jaki sposób będą mieli zapewnione znaczniejsze korzyści (referat). 3) Wnioski, interpelacje. Przy wejściu na salę każdy z członków ma się legitymować książeczką udziałową.

Związek katolickich krawców w Krakowie. Dziesiąte doroczne Walne Zgromadzenie członków odbędzie się w poniedziałek dnia 7 czerwca o godzinie 8 wieczorem we własnym lokalu przy ul. Floryjańskiej 1. 7, z następującym porządkiem: Sprawozdanie dyrekcyi. Sprawozdanie komisji kontrolującej. Rozdział zysków. Doposażenie wybory do Rady nadzorczej. Wnioski i interpelacje.

Z Eleuteryi. W niedzielę 30 b. m. z powodu wycieczki górnośląskich abstynentów do Krakowa, odbędzie się wieczór o godzinie 7 w lokalu „Eleuteryi“ (ul. Zwierzyniecka 1. 9) uroczyste posiedzenie, na które Zarząd członków i gości zaprasza.

Wycieczka do Czerny odbędzie się w najbliższą pogodną niedzielę.

Zebrań towarzyskie. Poniedziałkowe zebranie towarzyskie w „Czytelni dla kobiet“ odbędzie się z powodu święta we wtorek dnia 1 czerwca b. r.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Sobota, „Doktor z masu“, kom. w 3 aktach Meillera oraz „Synowie stryjem“, kom. w 3 aktach L. Picarda.

Niedziela o godzinie 3 popoł. „Kościusko pod Racławicami“.

— o godz. wpół do 8 „Balladyna“.

Poniedziałek o 3 „Kr

Najlepsze mydło udektifikujące skórę i zapobiegające oparzeniom i wypryskom są
Hygieniczne Mydło Przeciwnoszące,
 wyrobu
M. Malinowskiego
 11 odmian zapachów kwiatowych,
 mydło ogorńkowe.

Wysztregać się nieudolnych naśladowców!!

Olbrzymi pożar.

Wczoraj o godzinie 10-5 odezwał się na strażnicy pożarnej dzwonek z wieży Maryackiej, alarmujący pożar pozamiastowy za rogatką Rakowicką. — W kilka już minut po alarmie ukazał się w północno-wschodniej stronie Krakowa olbrzymi słup dymu i ognia, oblewający krwawą luną całe miasto.

Wobec tak groźnego zapowiadającego się pożaru, zwróciła się straż pożarna do prezydenta p. Lea o pozwolenie wyjazdu, gdyż straż miejska obowiązana jest tylko do akcyi w obrębie Krakowa, w razie zaś ognia poza miastem, wyrusza tylko za specjalnym pozwoleniem. Po otrzymaniu telefonicznego pozwolenia, wyruszyła pod wodzą naczelnika p. Nowotnego, oraz ogniomistrzów pp. Flaszki i Urody, w sile 2 plutonów na miejsce pożaru, t. j. za cmentarz Rakowicki, tuż przy Olszy, opodal wojskowych baraków. Pożar objął magazyny wojskowe, napetnione siemem i słomą w Rakowicach, będące własnością hr. Mycielskiego i Zangena — jako spółki, celem dostawy tych materyałów dla wojska.

Krwawą luną oświetloną drogą za rogatką Rakowicką przepędziła straż w pełnym galopie na miejsce, przebywając półmową przestrzeń, w kilkunastu minutach. Po przybyciu zastąpiła już wszystkie trzy budynki magazynowe w ogniu, tak, że akcyę ratunkową, zwłaszcza wobec braku wody, ograniczyć musiano do obrony zagrożonych sąsiednich budynków, a mianowicie dworu rakowickiego p. Rozmanta, oraz obok położonych chat i stodoł włościańskich. W lokalizowaniu ognia brał udział nadto pluton ochotniczej straży pożarnej pod wodzą p. Fenza, dalej Pogotowie ratunkowe 100 i 20 p. p. i 4 oddziały pułku obok stacyonowanych dragonów i ułanów. Z ramienia starostwa interweniowali przy pożarze komisarze powiatowi pp.: Wykowski i Wężyk oraz z dyrekcji policji Dr Jasieński i Dr Styczeń.

Około godz. 11 i pół w nocy wzrósł ogień do olbrzymich rozmiarów, gdyż po zawaleniu się dachów, wskutek ułatwionego dostępu powietrza, poczęły stosy siana i słomy płonąć z zamorzoną siłą.

Z powodu żaru ognia nie można było się zbliżyć do płonących budynków. Krwawa luna oblała swym blaskiem całe niebo, niepokojąc mieszkalców Krakowa, którzy tłumnie spieszyli bądź pieszo, bądź licznymi pojazdami na miejsce pożaru, tak, że po północy liczbę obecnych przy ogniu można było obliczyć na 10.000 osób.

Około godz. 3 nad ranem począł ogień z powodu braku materyału palnego słabnąć. Z trzech wielkich drewnianych budynków pozostały zaledwie gdzienigdzie tylko drobne niedopalone szczątki słupów i desek, dymiących swadem, wśród rozżarzonego pyłu ze spalonej słomy i siana.

Szkodę w przybliżeniu ocenić można na 50 tysięcy koron. Przyczyną pożaru, mimo energicznego śledstwa, nie zdołano jeszcze wykryć. Wiadomem jest tylko na razie, że ogień powstał wewnątrz najwięcej na południe wysuniętych budynków i stamtąd przeniósł się dopiero na dwa pozostałe.

Budynki, oraz siano i słoma w nich złożona asekurowane były na kwotę 90.000 koron, — wobec czego właściciele nie poniosą szkody.

W szponach pająka-lichwiarza.

Przed ławą przysięgłych w Tarnopolu toczyła się onegdaj rozprawa, która rzuciła ponure światło na nasze stosunki wiejskie, gdzie na podatnym podkładzie snuje się pająk-lichwiarz Żyd i mota rafinowanymi sposobami biedne osłary.

Rozprawa onegdajsza, to cały dramat wielaki z akcesoryami, które w ciemnej sali sądowej wstręt budziły tą pełną rafinowanej finezji gry oszukańczej karczmarza wiejskiego w Duninowie, wsi, leżącej w powiecie zaleszczyckim, Karczmarz ten, nazwiskiem Gerson Wininger, oddawna zwrócił uwagę na włościankę wsi okolicznej Kulakowiec, Warszawę Hawnylakową, posiadającą weale ładny grunt wartości przeszło 3400 koron. W posiadanie tego gruntu zapagnął dojść Wininger za wszelką cenę i odtąd motać począł naokół biednej ofiary siatkę pajęsą, aż w nią wpadła.

Długo namawiał Gerson Hawnylakową, aby na spłatę drobnego swego długu wzięła u niego pożyczkę w kwocie 130 koron, a w zamian za tę „grzeszność“ biedna kobieta, omtana wpływami Gersona, dała mu w zastaw grunt wartości 1200 koron. I odtąd gra Żyda rafinowanego-oszustu, na każdym kroku niszczącego egzystencyę ludzką, postępowała szybkim krokiem napród. Karczmarz-oszust, widząc pewną skłonność Hawnylakowej do alkoholu, otworzył jej niebawem w szynku swym kredyt na towary i trunki, które przedstawiły w krótkim czasie pretensye, dochodzące aż do kwoty 440 kor.

A był tak odważny i czelny, że wypłynął przed sądem ze skargą o prawne nżnanie prawa własności, twierdząc w cyniczny sposób, że ową parcelę, na mocy ustnej umowy, nabył przed dwoma laty od Hawnylakowej za kwotę 440 koron, którą jej gotówką zapłacił. Hawnylakowa nie przybyła na termin, wyrok jednak zapadł, a Wininger przyszedł do pięknej parceli, o której marzył tak dawno. Gdy Hawnylakowa gorzkie czyniła mu wyrzuty, a nawet sądem groziła, Gerson, z obawy przed następstwami, okazał się dla oszukanej kobiety bardzo „wspaniatomyślnym“, darował jej bowiem kosztą sądową w kwocie 29 koron, na które była skazana, dał 10 koron gotówki i obiecał... kukurydzy. W zamian za to podpisała Hawnylakowa deklaracyę, która uznawała Winingera właścicielem owej parceli, zezwalała na intabulacyę jego jako właściciela owego gruntu.

Wobec takiego oszustwa, przebrała się miar-

ka cierpliwość u męża Hawnylakowej. Począł więc działać, a pierwszym jego krokiem było podanie do sądu o roziągnięcie nad żoną kurateli sądowej. Dowiedział się o tem przez swych zauszników Wininger i dalejże macić. Zawołał więc do karczmy Hawnylakową i tu w najczarniejszych barwach opisywał jej te chwile, które dla niej nastana, kiedy zostanie wziętą pod kuratelę, że zginie — jak mówił — pod płotem, przeczem upiekł nową dla siebie pieczeń, nakładając kobietę do fikcyjnej sprzedaży sobie reszty gruntu za kwotę 1000 koron. Zrobiono tedy kontrakt, Hawnylakowa, pouczona przez karczmarza, potwierdziła odbiór kwoty 1000 koron, której naturalnie nie otrzymała, gdyż karczmarz wzmógł w nią, że to tylko fikcyjnie przed kuratelą tak się stać musi.

A conto tak intratnego dla siebie interesu, dał Wininger biednej, wyzyskiwanej przez się offercie kwotę sześciu koron, a przytem znowu otwarty kredyt na gorzałkę, za którą pretensye w nieskończoność rósł miały. W przeciagu krótkiego czasu wypita Hawnylakowa wódki aż za 200 koron (!), a gdy przyszła do karczmarza i zażądała reszty z tysiąca, t. j. kwoty 800 koron, karczmarz ją wysmiał, czelnie twierdząc, że już jej całą kwotę oddał, mając w swym ręku podstępnie Hawnylakowej wydarty akt potwierdzenia odbioru pieniędzy, których jej nie dał.

Sprawa oparła się o sąd. Wininger, czując zapach kaźni więziennej, czemprędzej wyrównał pretensye Hawnylakowej, mimo jednak tego został przez ławę przysięgłych skazany na sześć miesięcy ciężkiego więzienia.

Krajowe Tow. rybackie.

Wczoraj odbyło się Walne Zgromadzenie Tow. pod przewodnictwem prez. Dra Ferdynanda Wilkosa, który w sprawozdaniu swem za rok ubiegły, podniósł rozwój Towarzystwa, liczącego obecnie 535 członków, oraz fakt, że wśród członków jest kilkunastu włościan. W sprawie zarybienia stawów włościańskich uproszono 2 delegatów, którzy zajęli się dostarczaniem narybku, obdarzając nim na 450 zgłaszających się, 150 włościan.

Następnie podniósł mowca brak marek przeżytkowych, nżywanych specjalnie przy przewożeniu ryb, zwłaszcza na mniejszych stacyach, co znacznie utrudnia handel ryb i zapowiedział ingerencyę w tym celu u władz kolejowych.

Sprawozdanie drukowane z czynności wydziału i kasowe przyjęto do wiadomości i udzielono zarządowi absolutorium.

W dalszym ciągu obrad mianowano członkami honorowymi; Dra T. Pilata, członka wydziału krajowego, radcę dworu Dra B. Szeli-gowskiego, starostę ze Lwowa i Dra J. Spielmana, b. rektora Akademii weterynarnej.

Do wydziału w miejsce wylosowanych zostali ponownie wybrani wśród oklasków pp.: prezes Dr F. Wilkosz, wiceprezes prof. J. Rozwadowski, a jako członkowie wydziału pp.: dyrektor J. Łysy, Dr W. Damski; do komisji kontrolującej pp. K. Zieliński i Dr W. Markiewicz.

W ożywionej dyskusji nad postulatami członków zabierali głos: p. Chwałibóg, p. Różański, poczem wygłosił prof. Śniełecz referat: „O żywieniu się ryb i innych zwierząt wodnych“.

Wkońcu na wniosek prof. Nowaka uchwalilo zgromadzenie jednogłośnie zwrócić się z prośbą do namiestnictwa i wydziału krajowego, aby zechciały przy regulacji rzek wziąć w ochronę stan rybactwa w rzekach, a to przez wydanie zarządzenia, aby: 1) przy regulacji rzek zachowywano wszędzie odpowiednią ilość miejsc na naturalne tarliska; 2) aby przy budowie jazów, tam, służ i t. p. bndowiły wodnych zakładano przepławki dla wędrowki ryb na tarło; 3) aby przez stosowanie t. zw. serpentyn łagodono zbyt bystry prąd wody, szkodliwy tak dla rolnictwa, jak i rybactwa.

Z Rosyi.

(Telegramy „Głosu Narodu“ z dnia 29 Maja.)

Zjazd słowiański.

Petersburg. Wczoraj wieczorem w klubie działaczy społecznych odbyło się posiedzenie publiczne. Mowy wygłosili: Dr K r a m a r z i inni przedstawiciele narodów słowiańskich. Roman Dmowski w mowie swojej charakteryzował stosunek Polaków do ruchu słowiańskiego. Polityka rządu rosyjskiego — mówił Dinowski — wywołuje brak zaufania do Rosyi. Przyczynił się do tego zwłaszcza projekt wyłączenia Chłemszczyzny. Znaczną część społeczeństwa poczytują neosławizm za zakapturzony stary panslawizm. Aby idea słowiańska mogła zdobyć powodzenie we wszystkich krajach słowiańskich, należy określić ją jasno, a ruch słowiański oczyścić od żywiółw panslawistycznych, podtrzymujących politykę wroga dla interesów Słowiańszczyzny.

Petersburg. Na końcu wieczornego posiedzenia Hipolit Korwin-Milewski wygłosił ostrą mowę, doskonale obmyślaną. Mówca powiedział, że obrady zjazdu były sprawozdaniem za rok ubiegły i dowodził, że okazał się wielki niedobór Rosya nie posiada, ani dostatecznej siły ani kultury. Koło kresowe postów polskich z Litwy i Rusi chciało służyć ogólnej państwowości, ale mówca przekonał się, że Rosya prowadzi politykę ekssterminacyjną, chce ona wytepić religię Polaków, nie pozwala mówić po polsku na zgromadzeniach członków wileńskiego Towarzystwa rolniczego. Do tego towarzystwa należą 340 Polaków a tylko 8-miu Rosyan, którzy zresztą na zgromadzenia nie przybywają, a mimo to rząd żąda prowadzenia rozpraw w języku rosyjskim. Niemcy wziętali przy pomocy kultury, Rosyanie kijem. Lepsze jest to pierwsze, ale należy bronić się. Markow II powiedział w Dumie państwowej, że są zwycięzcy i zwyciężeni: »Vae Victis! Ale — mówił Korwin-Milewski — chociaż zwyciężonymi są innoplemięcy, ale także i rdzenni są zwyciężeni; oni są zwyciężeni przez biurokracyę. Oba obozy zwyciężonych powinny iść razem.

Postępowanie to zakończyło się o godzinie drugiej w nocy. Dzisiaj dalszy ciąg obrad.

Petersburg. (Pet. aj. tel.) Zjazd słowiański obradował wczoraj w dalszym ciągu nad stworzeniem normalnych stosunków rosyjsko-polskich. Obrady nie zostały jeszcze ukończone i będą dzisiaj dalej prowadzone. Wczoraj odbył się na cześć gości słowiańskich bankiet, w którym wzięli udział także członkowie Rady państwa i Dumy. Wnieiono szereg toastów. Pos. Kramarz podniósł konieczność rozwiązania sporu polsko-rosyjskiego na podstawie prawa i prawdy. Zakończył on mowę okrzykiem na cześć narodu rosyjskiego. Prezydent Dumy Chomiakow dowodził, że ciężkie ciosy roku ubiegłego przyczyniły się do tego, że sprawa słowiańska wzmocniła się i pogłębiła (?). Podniósł on, że dawniejszy spór rosyjsko-polski zamienił się tylko na konflikt (?) o stosunkach rosyjsko-polskich. Wniósł on toast, w którym wyraził życzenie, żeby kwestya rosyjsko-polska została w ten sposób rozwiązana, aby Polacy mogli wyrazić Rosyjanę podziękowanie braterskie, a Rosya mogła ich objąć w swoje ramiona. Hr. Olsar odpowiedział imieniem Polaków. Bułgarski delegat Łucznow pił zdrowie literatów rosyjskich, duchowych nauczycieli Bułgarów, na których pismach cała młodzież bułgarska się kształci. Scheiner z Pragi pił na zdrowie Sokółów rosyjskich.

Sprawa Dubrowina.

Petersburg. Komisya interpelacyi Dumy państwowej rozpoznawała wczoraj podpisaną przez 75 posłów opozycyi interpelacyę w sprawie Dubrowina oraz innych członków Związku narodu rosyjskiego. Załączony przy interpelacyi materyał faktyczny wywarł na członków komisji wrażenie wielkie. Członkowie prawicy, należący do komisji, oświadczyli się za odrzuceniem interpelacyi, członkowie zaś prawicy umiarkowanej popierali interpelacyę. »Kadeci« przedstawili fotografie oraz wyciągi z zeznań, w najwyższym stopniu kompromitujące członków Związku narodu rosyjskiego. Komisya uchwaliła w końcu większością głosów przyjąć interpelacyę i przedstawić ją Dumie, zgodnie z zapowiedzią, na posiedzeniu dzisiejszem.

Rosyjskie bagno.

Berlin. (Tel. wł.) »Local Anzeiger« donosi z Petersburga, że przewodniczący Związku ludzi rosyjskich Dubrowin oskarża przywódcę kadetów Miliukowa, że podczas pobytu swego w Stanach Zjednoczonych wzywał głośno na wiecach do mordowania rosyjskich mężów stanu. Jestto zemsta Dubrowina za stanowisko kadetów w Dumie w sprawie znanej interpelacyi o zbrodniczej działalności Związku ludzi rosyjskich.

Miliukow zaskarżył Dubrowina o oszczerstwo.

Ten sam dziennik donosi, że przywódca partyi oktybrystów Guczow złoży przywództwo. — Partya rozpadnie się prawdopodobnie na dwa stronnictwa, wskutek różnicy zdań w sprawie ustawy tolerancyjnej.

Na Bałkanach.

(Telegramy „Głosu Narodu“ z 29 maja.)

Skandal serbski

Belgrad. (Tel. wł.) Dzienniki wszystkich stronnictw występują ostro przeciwko ks. Jerzemu. Milovanowicz wyasygnował ks. Jerzemu 60.000 franków na podróż za granicę, jednak ks. Jerzy dowiedziałwszy się, że Milovanowicz uczynił to na własną rękę, oddał pieniądze z powrotem Milovanowiczowi i oświadczył, że nie wyjedzie z kraju tak długo, dopóki nie otrzyma satysfakcyi za popełnione oszustwo na jego osobie przez skupstynę i gabinet ministrów.

Dziennik »Mali Journal« żąda w sposób bardzo stanowczy, by ks. Jerzego już raz wydalonu przecie za granicę.

Z tajemnic Yildiz-Kiosku.

Berlin. (Tel. wł.) »Local Anzeiger« donosi z Konstantynopola, że po przeszkaniu archiwum i registryraty, pozostałe po Abdul-Hamidzie, poczyniono sensacyjne odkrycia. Jak wiadomo, Abdul-Hamid oddawał do registryraty każdy dokument, każdy kwit lub list. Na podstawie znalezionych kwitów okazało się, że francuski ambasador w Konstantynopolu, Constans, pobierał ze skatzuły sultanskiej 2.000 funtów tureckich miesięcznej pensyi. Również ambasador rosyjski Zinowiew pobierał od sultana 1000 f. t. O tem odkryciu Wysoka Porta powiadomiła odnośnie rządu, wobec czego obaj ambasadorzy mają być z Konstantynopola odwołani.

Aresztowanie Kamila-paszy nastąpiło na podstawie znalezionych kwitów, z których okazało się dowodnie, że był on narzędziem i prawą ręką Abdul-Hamida w spełnianiu najwstrętniejszych misyi. Aresztowano także Tewfikę-baszę, co do którego okazało się również, że intrzygował przeciwko konstytucyi. Izmail-Kemal-pasza, który otrzymał od b. sultana znaczną sumę pieniędzy na knowania przeciwko Młodoturkom uciekł za granicę.

»Berl. Loc. Anzeiger« z dumą podnosi, że w registryratzie nie znaleziono dowodów, kompromitujących dyplomacyę niemiecką.

(Ten fakt sam przez się niczego jeszcze nie dowodzi. Przyp. Red.)

Niepokoje albańskie.

Konstantynopol. (Tel. wł.) Dzienniki donoszą, że do uśmierzenia ruchów albańskich potrzeba koniecznie 40-ci tysięcy żołnierzy. Młodoturcy mieli podobno potrzebne siły już skoncentrować.

Sprawy austro-węgierskie.

(Telegramy „Głosu Narodu“ z dnia 29 Maja.)

Koło polskie a Unia słowiańska.

Wiedeń. (Tel. wł.) Przed kilku dniami nie-

kóre gazety galicyjskie, zwalczające obecną większość w Kole polskiem, a między nimi: »Czas«, »Dziennik Polski«, »Gazeta powszechna«, doniosły, że Unia słowiańska postanowiła zerwać stosunki dyplomatyczne z Kołem polskiem, tudzież, że Czeši z tego powodu nie stawiają żadnej rezolucyi w sprawie utworzenia czeskiego uniwersytetu na Morawach, ponieważ nie chcą prosić o poparcie Koła polskiego.

Wobec tych pogłosek jeden z przywódców Unii słowiańskiej, pos. Mastalka oświadczył jednemu z redaktorów »Polnische Correspondenz« i upoważnił go do podania tej rozmowy do publicznej wiadomości; l. że nieprawdą jest, jakoby Unia słowiańska uchwaliła kiedy na jakimkolwiek posiedzeniu — zerwanie stosunków dyplomatycznych z Kołem polskiem. II. Nie prawdą jest, jakoby zaniechanie przez Czechów wniesienia rezolucyi stało w jakimkolwiek związku z Kołem polskiem.

Czeši nie wnosili bowiem tego roku rezolucyi w sprawie utworzenia uniwersytetu na Morawach, ponieważ uważali za wystarczającą zupełnie rezolucyę uchwaloną w czasie, kiedy ministrem oświaty był Marchet.

Przesilenie węgierskie.

Budapest. (Tel. wł.) Minister spraw wewnętrznych hr. Andassy zaprzecza wiadomości, podanej przez wiedeńskie pismo »Sozial-demokratische Monatshefte«, które podały, że hr. Andassy zawarł pakt ze stronnictwem socyalno-demokratykiem, celem przeprowadzenia reformy wyborczej. Hr. Andassy oświadcza stanowczo, że nie może być nawet mowy o podobnym fakcie między nim a socyalistami.

»Budapesti Hirlap« twierdzi, że stanowisko rządu austriackiego i opinii austriackiej odnośnie do przesilenia węgierskiego może być bardzo groźne dla monarchii. Austria nie powinna przecie żądać, by rząd węgierski popełnił samobójstwo. Żaden węgierski mąż stanu nie może rozważać obecnego przesilenia, jeśli Wiedeń nieokaże skłonności do ustępstw.

»Budapesti organ Kossutha atakuje, ostro stronnictwo chrześcijańsko-socyalne, za stanowisko, zajęte przez to stronnictwo w sprawie przesilenia węgierskiego.

Budapest. (Tel. wł.) Dziennik »Alkotmány« donosi, że Justh, bawiąc w Wiedniu, miał spotkanie z austriackim ministrem handlu D-rem Weisskirchnerem.

Budapest. (Tel. wł.) Pod koniec przyszłego tygodnia udadzą się ministrowie węgierscy do Wiednia, celem przedłożenia monarche sprawozdania z przebiegu przesilenia na Węgrzech. Najpierw przyjęty będzie na audyencyi Dr Weckerle, następnie hr. Andassy, wreszcie Kossuth.

Telegramy

(Telegramy „Głosu Narodu“ z dnia 29 Maja.)

Studenti ruscy przed sądem.

Kołomyja. (Tel. pryw.) Podczas wczorajszej rozprawy pokazało się, że głównymi herstami byli Bukojenski i Homik. Obaj obciążają się wzajemnie, twierdząc o sobie samych, że są niewinni. Podczas konfrontacyi napadali obaj na siebie w sposób pełen nienawiści. Oskarżeni Welyczko i Drodzowski zaprzeczali jakoby byli winni i twierdząc, że są ofiarami głównych sprawców. Nauczyciel ludowy Homik uciekł. Sprawę jego i trzech Bukojenskich wyłączone i przekazano sądowi orzekającemu. Powszechne wrażenie zrobiły zeznania Pawlukowej, żony księdza, na którego oskarżeni wykonali napad rabunkowy. Ksiądz Pawluk po napadzie obłożnie zachorował i dotąd leży w łóżku. Pod sądni mówią tu w sądzie po polsku. Podczas napadu rozmawiali także po polsku celem zmylenia tropu. Dzisiaj nastąpi dalszy ciąg przesłuchania, a wyrok ma zapasć wieczorem.

Rewizya w Królestwie Polskim:

Warszawa. Prezes warszawskiej Izby obrachunkowej otrzymał telegraficzne zawiadomienie z Petersburga, że w tych dniach zjeżdżie do Warszawy delegowana z Kontroli Państwowej komisya rewizyjna.

Komisya ta ma dokonać szczegółowych rewizyi niektórych instytucyi rządowych.

Na pierwszym planie zamierzona jest rewizya teatrów rządowych warszawskich, magistratu warszawskiego, intendentury i zarządu komunikacyi. Komisya rewizyjna składa się z czterech delegatów Kontroli Państwowej, pod przewodnictwem barona Noldego. Przyjazd komisji do Warszawy spodziewany jest w nadchodzący wtorek.

Udział rządu austro-węgierskiego w wystawie rzymskiej.

Wiedeń. (Tel. wł.) »N. Fr. Presse« donosi, że między rządem austriackim i węgierskim dopiero się odbędzie konferencya w sprawie udziału w projektowanej w r. 1911 wystawie rzymskiej.

Wiadomości więc poprzednie, że rząd austro-węgierski już zgodził się na udział w wspomnianej wystawie, okazały się przedwczesne.

Eulenburgiada.

Salzburg. (Tel. wł.) Dzienniki donoszą, że ks. Eulenburg przyjechał do Gassteinu z małżonką i zamieszkał w jednym z hoteli jako hr. Haum. Jest on silnie osłabiony i zdenerwowany. Jeśli ktoś skieruje rozmowę na wiadomy temat, ks. Eulenburg nie może powstrzymać się od płaczu i zapewnia, że jest zupełnie niewinny i padł tylko ofiarą intrzyg.

Wiedeń. (Tel. wł.) »N. W. Journal« donosi, że przebywający w Gastelnie ks. Eulenburg jest zupełnie spokojny o swój los. Jest on pewny, że sądy niemieckie nie osmielą się go skazać, gdyż wyjaśły on wówczas takie szczegóły, które skompromitowałyby wie-

le wysoko położonych osobistości. Jak wiadomo, posiada ks. Eulenburg listy ces. Wilhelma pisane do niego w tonie bardzo poufnym. Listy te są ulokowane w bezpiecznem miejscu za granicą.

Gielda.

Wiedeń. (Tel. wł.) Z powodu zbliżających się Świąt na dzisiejszej giełdzie przedpołudniowej panowała tendencya przyjazna, lecz obroty były bardzo umiarkowane. Na ogół kursa utrzymywały się na wczorajszej wysokości.

CENNIK ZIEMIOPŁODOW. Kraków, 28 maja b. r. Płacono za 100 kg. netto: Pszenica biała — do —, czerwona i żółta 27 — do 28-70, uszkodzona 23 — do 25 —, węgierska — do —, żyto krajowe 20-50 do 22 —, uszkodzone — do —, węgierskie — do —, jęczmień na krupy 18-50 do 19-50, browarny — do —, na paszę 16-50 do 17-50; owies z opłatą akcyzową nowy 19 — do 21-70, stary —; proso 16-50; jagły 24 — do 26 —; tatarska 21 — do 22-50, kukurydza 18-60 do 21-60; groch 24-50 do 32 —; fasola 19 — do 33; wyka — do 30; rzepak zimowy 28 — do 29-50; konieczna nasienna czerwona — do —, biała — do —; tymotka — do —; esparsetti — do —; soczewica 24 — do 32 —; słoma 9-20 do 9-60 siano 10-80 do 12 —; konieczna pastwana 12-40 do 14 —; ziemniaki 6-50 do 7-50 jaja za kogo 2-90 do 3-20; masło za 1 kg. 2-60 do 3 —; spirytus na 95 st. Tralesa za 1 hl. — do 210 —; okowita na 75 Tralesa za 1 hl. — do 170 —

Wydawca i odpowiedzialny redaktor:

Maryan Dąbrowski

Kilka słów o zakusach na lud wychodzący i odpowiedź

Akcyjnemu polsk. towarzystwu emigracyjnemu w Krakowie.

Towarzystwo opieki nad wychodźcami »Opatrzność« w Krakowie w przeciągu trzechletniego swego istnienia poszczycić się może, iż agitacyą swoją w kraju prowadziła przeciw wszelkim zakusom na lud wychodzący ze strony rozmaitych konsorcyów kapita-listycznych i agentów pokątnych — sprawadziło w niejednym kierunku sanacyę opłakanych stosunków emigracyjnych w kraju. Że jednak walka tego rodzaju jest ciężką, zwłaszcza w Galicyi, tak strasliwie zachwaszczonej pod względem wszelkiej ochrony ludu od wyżysku i niebezpieczeństw, lekkomyślnej emigracyi — o tem chyba nikt nie wątpi. I gdyby nie poświęcenie ludzi dobrej woli a znanych w kraju z uczuć humanitarnych i patryotycznych i gdyby nie pomoc władz, wyznać musimy, iż nie mogłoby Towarzystwo »Opatrzność« spowodować tych licznych ochronnych zarządzeń, które wyszły na dobro ludowi i niemogłoby ludowi iść ze skuteczną pomocą w myśl swego statutowego uprawnienia, jak niemniej nie mogłoby przezwąć ataków ze strony tych finansowych potentatów, którym działalność Towarzystwa psuła interesy robione na wyzysku i nadużyciach.

A już nie naszą zasługą jest to, iż p. Namiestnik jest stanowczym przeciwnikiem lekkomyślnego wydłubiania kraju i że wskutek tego nie otrzymał Pol. akc. Towarzystwo emigracyjne koncesyi na sprzedaż kart okrętowych, która uprawniałaby owo Towarzystwo do agitacyi wśród ludu narzec do chodów ze sprzedaży kart okrętowych. Jestto szczęściem atoli dla kraju i dla Towarzystwa opieki nad wychodźcami »Opatrzność« iż wolą wyższą powstrzymanymi zostały akcyjne zakusy na lud wychodzący.

Dzięki temu stało się również zadose intencyoni rządu centralnego, który w projekcie swym ustawy o ochronie wychodźstwa zabezpiecza działanie tylko prywatnych instytucji społecznych dla wychodźstwa — zastrzegając ochronę ludu przed namowami agentów kupejących kartami okrętowymi.

Rozgorczycone ograniczeniem koncesyi akcyjne Towarzystwo emigracyjne p. Okołowicza, które uprawnione zostało tylko do pośredniczenia w pracy robotnikom udającym się do Francyi, a które mimo to zajmuję się nieprawnie napędzaniem wychodźców amerykańskich do agencyi przewozowych działających nielegalnie, zamieściło w ostatnim nrze swego »Przeglądu Emigracyjnego« notatkę potwerczą, jakoby Towarzystwo »Opatrzność« było »agencya płatną przez rząd stanu San Paulo w Brazylji« i jakoby »trudniło się sprzedażą kart okrętowych«.

Co przez tę potwarz osiągnąć chciał p. Okołowicz resp. jego Pol. Towarzystwo emigracyjne tego dociekać nie zamierzamy, natomiast niżej podpisane Towarzystwo wzywa niniejszem p. Okołowicza jako redaktora odp. »Przeglądu Emigracyjnego« oraz Radę nadzorczą Pol. Towarzystwa emigracyjnego, którego oficjalnym organem jest ów »Przegląd« do przedłożenia dowodów swych twierdzeń uwłaczających powadze i znaczeniu Towarzystwa »Opatrzność« a to tem pewniej, gdyż twierdziłmy stanowczo, iż dowody takie przeciw Tow. »Opatrzność« nie istnieją i że uważamy Redakcyę »Przeglądu Emigracyjnego« także z Radą nadzorczą Pol. Towarzystwa emigracyjnego jako spółkę denuncyantów i oszczerców. Wstydem jest, iż kraju istnieć może tego rodzaju instytucja jak Akc. pol. Towarzystwo emigracyjne, postugująca się w sprawach publicznych niemoralnością.

Towarzystwo opieki nad wychodźcami

»Opatrzność« w Krakowie.

Prezes: *Władysław Domagalski.*

Nadesłane.

Dr. M. Cercha

ordynuje od 15 maja

w Krynicy. (domek szwajcarski).

WSZYSTKICH KASZLACYCH zwracam uwagę na ogłoszenie „Thymonel Scilae“, skutecznego preparatu zalecanego często przez lekarzy.

ADWOKAT KRAJOWY

Dr EMIL GAWEL

otworzył

Ostrzeżenie! Przed zakupem, zamówieniem, a w szczególności przed odsprzedawaniem podróbek bezwartościowych surogatów i naśladownictw moich jedynie prawdziwych, prawie ochronionych preparatów. Według prawa karnego §§ 23 i 25, każdy, kto zamawia, kupuje, a w szczególności kto dalej odsprzedaje preparaty pochodzące nie z mojej fabryki, a więc inne, za moje oryginalne, z zielonym znakiem ochronnym zakonnika t. j. prawie ochroniony Balsam Thierry'ego, jak również naśladownictwa mojej jedynie prawdziwej maści babkowej, i innych moich preparatów, — naraża się na surowe, sądowo karne, bezwzględne dochodzenie i karę do wysokości 4000 koron, ewentualnie karę aresztu do jednego roku i grzywnę do 4000 kor. Również przez kupno lub sprzedaż w sposób natrętny i jarmarczny surogatów noszących inne nazwy, a przez władzę niedozwolonych, które służą tylko do wyzyskiwania publiczności.

Aptekarza A. Thierry'ego Balsam

znany powszechnie i wszędzie uznany.

Najsukuteczniejszy przy złem trawieniu, z jego ubocznymi przypadkościami, jak odbijanie, zgaga, wzdęcie, zatwardzenie, tworzenie się kwasów, uczucie sytości, kurcze żołądka, brak apetytu, katar i t. d. Działa usmierzająco: kurcze, bólesci i kaszel, rozpuszczając flegmę, czyszcząc. — Służy także w wielu przypadkach zewnętrznie, czyszcząc rany i usmierzając ból. Najmniejsza wysyłka pocztą 12 małych lub 6 wielkich flaszek K. 5. — 60 małych lub 30 dużych flaszek K. 18.

Uważać na wyłączną i jedynie prawdziwą upoważnioną do sprzedaży zieloną markę ochronną Zakonnika: „Ich Dien“. Allein echt. — Naśladownictwo tego znaku, jak również odsprzedawanie innych prawdziwie niedozwolonych balsamów będzie sądowo ścigane.

Aptekarz Adolf Thierry, Schutzengel-Apotheke in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Aptekarza A. Thierry'ego Prawdziwa lecznicza maść babkowa

najsukuteczniejszy, domowy środek przy wrzodach, ranach, zranieniach i t. p. wszelkiego rodzaju.

Źródło zamówień: A. Thierry's Schutzengel-Apotheke in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn. — 2 szklaki K. 3.60. — Thierry'ego balsam żołądkowy znany powszechnie, 12 flaszek K. 5. — Składy we wszystkich prawie aptekach i drogueryach.

Prześcieradła bez szwu

150 cm. szerokie, 200 cm. długie, pod gwarancją z najlepszego lnu zrobione, z poręczeniem za trwałość — nadające się na najwykwintniejsze wyprawy, oferuję po K. 2-15 za sztukę; te same 150 cm. szerokie, 225 długie K. 2-70. Najmniejsze zamówienie 6 sztuk za pobraniem. **Rumburskie weby** czysto lłane, apretowane 82 do 84 cm. szerokie, w sztukach po 38 metr. a 54 h. za metr.

Rumburskie resztki lniane

od 6 do 12 m. po 48 h. wybrane resztki od 12 m. do 18 metr. a 52 h. za 1 metr. Ręce za towar bez skazy. — Wysyłka w 5 kg. pakietach, około 45 m. za pobraniem.

Odsprzedaję udziałem 3% opustu.

Uwaga! Za nieodpowiednie zwracam natychmiast pieniądze. **Uwaga!** **Ludwik J. Kohn, Nachod w Czechach** **Przedziałnia lnu i bawełny.**

Nowy zakład wodolecznicy

ROŻNÓW

koło Radhoštu na Morawach.

Najtańsze, zaszczytnie znane uzdrowisko i stacja klimatyczna. Sezon od 15 Maja do 15 Września. — Prospekty darmo i opłacone. Wszelkich dalszych wyjaśnień udziela z całą gotowością Komitet kąpielowy.

Cesarsko i Królew.

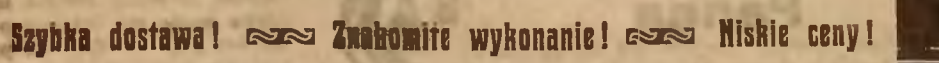

Na sezon!

Płaszcz, ubrania, uniformy, płaszcze deszczowe, i suknie damskie wszelkich rodzajów, w całości, wraz z podszewką i wstawianiem farbuje się, jak nowe lub czyści chemicznie i dostarcza prasowane zupełnie gotowe do noszenia.

Dostawca Dworu

System Fluss! SPECYALNOŚĆ: odnawia wszystko!

Farbiarnia sukien jedwabnych i piór strusich we wszystkich kolorach.

Szybka dostawa! Znakomite wykonanie! Niskie ceny!

Zygmunt Fluss

Nadworna szluczna farbiarnia i chemiczna pralnia.

Własne składy fabryczne: w Krakowie tylko przy ul. św. Krzyża 1. 7. Fabryka: Berno Zeile 38. Telefon 576.

Prosy uważać na moją firmę z powodu nadużyć. Zamówienia z prowincji jak najszybciej.

Uznane za najlepsze Siewniki nowo ulepszonego systemu trybikowego „**ARROLA**“. Stalowe plugi, Brony, Walce, Koszarki do trawy, koniczyny, Zniwarki do zboża, Roztrzaskacze siana, grablarki do siana i zboża, Prasy do słomy i siana, Tłocznie do owoców i winogron, Hydrauliczne prasy, Gniotowniki do winogron, obrywacze winogron, Młynki do tarcia owoców, siłkarki do winnych latorośli i innych roślin, Przrządy do suszenia owoców i jarzyn, Młotownie z pat. tożyskami wałeczkowymi samosmarującymi się do ruchu ręcznego, kieratowego i motorowego. Kieraty poruszane siłą zwierząt pociągowych. Młynki do czyszczenia zboża, trioury, łuskiaczki kurydy. Sieczkarnie z pat. tożyskami wałeczkowymi samosmarującymi się najłżejszy chód. Krajace brzołówki, srotowniki. Kociołki do parzenia, oszczędnościowe piece kociołkowe. Obrabiane pompy do gnojówki, i wszystkie inne maszyny rolnicze najnowszej konstrukcji odznaczonych nagrodami, wyrabiają i dostarczają.

PH. MAYFARTH i S-ka

Fabryki maszyn rolniczych, odlewnie żelaza i kuznie parowe

Wiedeń, 2.1, Taborstrasse Nr. 71.

Odnaczeni więcej jak 620 złotymi, srebrnymi medalami etc.

Rok założenia 1872. — 1030 robotników.

Obszerne ilustrowane katalogi bezpłatnie.

Zastępy i odsprzedający poszukiwani.

Zmiana lokalu

Pracownia sukien damskich i szkoła kroju p. f.

„FLORA“

została przeniesiona z ul. Podwale 1. 10.

na ul. Sławkowską 1. 11. II piętro front.

Piekarnia

Franiszka Kozłowskiego

w Krakowie, ulica Teatralna 1. 6

potrzebuje 2000 kg. masła

świeżego, najlepszej jakości. Oferty przyjmuje do 20 Lipca 1909.

806 4

Zegarki na spłaty dla każdego.

Nr. 72. Prawdziwy 14 karatowy złotem platerowany męski lub damski zegarek, najpięk. graw. dobry werk, z łożyskami i kamieniami K. 20. — Tensam z podwójną kowertą. . . . K. 25.

Nr. 73. Prawdziwy srebrny damski lub męski zegarek, z 3-ma bardzo silnymi kopertami, bogato grawerowany, jak koń, jeleń, lub widok, dobry werk, dokładnie uregulowany K. 30.

Nr. 74. Ostatnia nowość: Srebrny męski remontoir kowiczny, 8-dniowy, który za jednorazowym nadciągnięciem idzie 8 dni nieprzerwanie, z rubinami, z wkrętem widocznym przez cyferblatt K. 35.

Nr. 75. Wspaniały remontoir metal. tuluski damski lub męski z 3-ma kopertami i połączoną koroną, pewny werk K. 18.

Nr. 76. Niklowy dziecinny remontoir, otwarty, modny i pięknie grawerowany K. 8.

Ceny rozumieją się na raty, za sztukę K. 2. miesięcznie; przy zamówieniu należy połowę należyci przestać na przód, lub zapłacić przy odbiorze z lichwi. . . . 203 0

Wiener Uhrenfabrik Heinrich Weiss,

Wien XIV. Pillerg. 1./379.

z korony miesięcznie.

Skarbem

prawdziwym dla kierujących na następstwa błędów młodociej jest słynne dzieło ilustrowane

Dr. Retau's Ochrona własna

Nowe wydanie polskie. Cena K. 2.

Niechaj czyta je każdy domający na sobie skutków takich błędów. Do nabycia przez Verlag-Magazin, Leipzig Neumarkt 21 (w Lipsku, w Saksonii) jakoteż przez każdą księgarnię.

Precz z konkurencją i blagą!!

Ponieważ bez konkurencji można nabyć lepszych i uatnijęć różnych

wyrobów tkackich

w magazynie wysyłkowym

Józefa Bajgrowicza

tkacza w Korczyni obok Krosna (Galicya)

pod „**OPATRZNOŚCIĄ**“

Próbki w wielkim wyborze wysłam opłatnie.

Ceny niskie. — Towar doborowy.

Obsługa rzetelna.

Fotograficzne

tytu

tytu

rybory

rzyrządy

apiery

krajowe i zagraniczne najslynniejszych firm: „Fos“ (Warszawa) Kodak, Goerz, Lumière, Jougia etc. Po najtańszych cenach. W największym wyborze Cennik gratis.

Warszawski Skład przyborów fotograficznych

Szewska 2.

Nr. Telefonu 828.

Gzarujący prezent

wysyłamy odwrotną pocztą bezpłatnie i franko każdemu, kto nam celem wysłania naszego cennika nadesłże **100 adresów** (tylko z prowincji, bez głównych miast) urzędników prywatnych i państwowych, nauczycieli, wyższego duchowieństwa, ekonomów, urzędników ekonomicznych, fabrykantów i urzędników prywatnych, kupców, przemysłowców etc. z swego miejsca zamieszkania i okolicy. Adresy mają być napisane czysto i wyraźnie na arkuszu papieru. 681

Dom wysyłkowy towarów patentowanych

L. Weiss Wiedeń,

II/1 Lichtenauer Nr. 4-F.

Samoczynne zaopatrywanie się w wodę

z głęboko położonych źródeł buduje:

Największy stowiański zakład

Ant. Kunz,

c. k. dostawca dworu

Hranice.

Morawa

5

5

5

5

5

5

5

5

Fabryka farb i lakierów

FIRMY

L. BARANOWSKI

Kraków, ulica Wolska 1. 22.

produkuje

Lakiery podłogowe, kopalowe, damarowe, lakiery czarne na skóry i żelazo. Emaile i farby pokostowe we wszystkich kolorach. Masę francuską do posadzek. Bruneliny, sekatywy, pokost, olej do oświetlenia, olej czysto lniany i maszynowy. Wosk do celów technicznych. Na składzie farby suche i terpentyny.

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

585

Dobłą, praktyczną, tania

W butelkach począwszy od 12 halerzy wszędzie do nabycia.

w użyciu jest prawdziwa MAGGI^{EGO} przyprawa

z krzyżem
w gwiazdzie.

gdyż kilka kropli dodanych przy doprawianiu, nadają słabym zupom, sosom, jarzynom, sałatom natychmiast niezwykle wydatny, silny, wyborny smak.

Fabryka organów i harmonium K. NEUSSERA w Neutitschein Morawy

założona r. 1827 dostarcza własnego wyrobu instrumenty organowe z najlepszym urządzeniem pneumatycznym oraz harmonium dla szkół i do użytku domowego.

Zawiadomienie.

Niniejszem zawiadamiam P. T. Publiczność, że z dniem 1-go czerwca otworzyłem

Magazyn konfekcji i nowości damskiej

pod firmą:

Leon Grabowski

w dawnym lokalu p. Wacława Młodeckiego i zaopatrzylem go w bogaty wybór **Kostiumów** angielskich, sukienek francuskich, koronkowych, **Zakleńców** czarnych ang. **Płaszczów** wieczorowych i **Spódnic**.

Również posiadam na składzie bluzki batystowe, jedwabne, koronkowe i **Pióra** strusie, oraz bogaty wybór kamgarnów, sukienek, etamin, kreponów i jedwabów — wszystko w najmodniejszych wzorach i kolorach.

Własna Pracownia.

Wykończenie zamówień szybkie i artystyczne, krój francuski i angielski. Mam nadzieję, że tak towarem jak i dokładnym wykończeniem powierzonych mi zamówień zdobędę sobie zaufanie P. T. Klientek. Prosząc zatem o łaskawe poparcie

z wysokim poważaniem

Gabryel Grabowski.

FILIA C. K. UPRZYW. GALIC. AKCYJNEGO BANKU HIPOTECZNEGO W KRAKOWIE

Wchód z Rynku głównego L. 21

biura parterowe, telefon Nr 361:

Kanter Wymiany sprzedaje i kupuje papiery wartościowe, monety zagraniczne, wydaje listy kredytowe i czeka na zgranicz, wypłaca kupony i wyliczono efekty bez potrącenia prowizji, ubezpiecza papiery losowane przeciw stracie przy losowaniu.

Oddział depozytowy i Schowki depozytowe (Safe-Deposit) w opancerzonych kasach ogniotrwałych.

Oddział wekslowy.

Oddział wkładów gotówkowych w rachunku bieżącym i na bieżące rachunki bieżące; wydaje na żądanie procent asygnacje kasowe.

Oddział towarowy. Składy zbożowe Filii przy ulicy Zaczysze. Osobny magazyn tranzytowy. Osobny tor kolejowy.

Wchód z ulicy Brackiej - parter

Oddział zastawniczy i Kasa Zaliczkowa Pożyczki za poręczal, salizki na zastaw papierów wartościowych i przedmiotów cennych (ze złota, srebra, biżuterii i t. d.).

I. piętro - telefon Nr 7

Wydział udzielający informacji w sprawie kredytów budowlanych i pożyczek hip.

Korespondencya - Buchalteria.

Filia Banku Hipotecznego w Krakowie wykonuje wszystkie zlecenia w zakresie bankowej wchodzącej szybko, za opłatą mierną. Na listowne zlecenia lub zapytania udziela odpowiedzi zwrótną pocztą.

Zakład pogrzebowy

odznaczony najwyższymi nagrodami

Jana WOLNEGO

przy ul. św. Tomasza 1. 4, tuż przy pl. Szczepańskim, Filia: ulica Kopernika 1. 6. — Telefon Nr. 331.

Zakład podejmuje się urządzeń pogrzebowych oraz sprowadzania zwłok ze wszystkich krajów europejskich 1899

Hygieniczny wózek dla dzieci,

dobrze zaopiniowany na wydziale Prof. Uniw. i Dyrektora uniwersyteckiej kliniki dla dzieci przy szpitalu św. Anny p. radey Dworu Prof. Dra Teodora Eschericha, któryto wózek był wystawiony na wystawie higienicznej Towarzystwa „Säuglingschutz“ pod kierunkiem Dyrektora Prof. Teodora Eschericha — wyrabia się w słynnej fabryce wózków dla dzieci p. firmą

L. Baumann w Wiedniu VI., Millergasse 6.

Na żądanie opis i gustowny katalog higienicznych i innych wózków dla dzieci darmo i oplatnie. 204 0

Szczawnica

Dr. Józef Kołaczowski właściciel zakładu leczniczego prowadzi **Pensjonat Hydropatyczny** we własnych willach słonecznych rozłożonych na południowym stoku Bryjarki w Parku nowozałożonym o 20 morg. powierzchnii który jest oddzielony tylko dla pensjonarzy. Kuchnia renomowana i wykwinna. Ceny umiarkowane. **ZARZĄD.**

Od Wydawnictwa.

Mamy na składzie KILKASET EGZEMPLARZY dużego tomiku pęzi, pisanych w duchu chrześcijańsko-społecznym p. t.

„Dgnie i błyski“.

Autorich p. n. Ardens ofiarował je W CAŁOŚCI na dochód **SPÓŁKI WYDAWNICZEJ „POSTĘP“**. Polecamy je wszystkim P. T. Czytelnikom i Zwołennikom idei chrześcijańsko-społecznej. Zamawiać można pod adresem Administracya „Głosu Narodu“, Kraków, ul. św. Krzyża 7.

Cena egzemplarza zniżona: 1 kor. 10 hal. (wraz z przesyłką pocztową).

URZĄDZONA WEDŁUG NAJNOWSZYCH WYMAGAŃ

FABRYKA WYROBÓW MASARSKICH

Józefa Bialika

w Krakowie, ul. Floryańska 1. 50. Filia: Plac Maryacki 1. 2.

poleca w zakresie masarstwa wchodzące wyroby w jak najlepszym gatunku i o wybornym smaku

PRZESYŁKI odwrotną pocztą za pobraniem.

IWONICZ Zakład zdrojowo kąpielowy i klimatyczny

(stacja kolei „Iwonicz“ w Galicji).

Najsińiejsza Szczawa słono-jodowo-bromowa.

Od dawna stwierdzona jej skuteczność we wszystkich postaciach zółzów (serofuloza), w chorobach kości, jamy nosowej, uszu, skóry i wogóle we wszystkich chorobach wymagających przyspieszenia odnowy materii. Leczenie ortopedyczne i masażowe. Inhalatorya systemu „Waldenbura“ i systemu „Clara“. Kąpiele w gorącym powietrzu systemu „Polana“ tudzież sztuczne kąpiele gazowe. Lekarze Zakładowi: Docent dr. Antoni Gabryszewski ze Lwowa i dr. Grzegorz Jarosław Tarzański z Jarosławia, tudzież 6 lekarzy wolno praktykujących.

W sezonie I-szym od 15 maja do 20 czerwca i w III-cim od 20 sierpnia do końca września mieszkania znacznie tańsze. Uwolnienia od taksy na podstawie świadectw ubóstwa udziela się tylko w I. i III. sezonie.

Urządzenie Zakładu wzorowe, oświetlenie elektryczne, wodociąg, kąpielnia zakładowa w której odbywa się codziennie Msza św. Zamówienia na mieszkania, wodę mineralną, sól, ług i muł przyjmuje i wszelkich wyjaśnień udziela

559

Dyrekcya Zakładu zdrojowo-kąpielowego w Iwoniczu.

Z najwyższego polecenia Jego

Ces. i król. Apostolskiej Mości.

XXXIX. c. k. Loterya państwowa.

na dobroczynne cele tej części państwa. Ta loterya pieniężna, jedyna w Austrii prawnie dozwolona, obejmuje 18,399 wygranych w gotówce, w łącznej kwocie 513.600 kor.

Główna wygrana **200.000 Koron.**

Wynosi: **200.000 Koron.**

Ciągnięcie odbędzie się nieodwołalnie 17 Czerwca 1909.

Cena losu 4 Korony.

Losy są do nabycia w oddziale Loteryj państwowych w Wiedniu III. Vordere Zollamtstrasse 7, w kolekturach loteryjnych, trafikach, w urzędach podatk. pozt. telegr. i kolekturach, w kantorach wymiany i t. d. — Plany gry dla kupujących za darmo. Losy wysyła się wolne od opłaty pocztowej.

Z c. k. Dyrekcji Loteryj (Oddział Loteryj państw.).

Grand Prix na wyśc. światowej w Paryżu 1908

Kwizdy

fluid restytucyjny

Woda do mycia kani. Cena 12 szkl. 2-80

Przeszło 40 lat w stajniach dworskich i wysł. owych w użyciu, d. wzmocn. przed i po wielk. biegach przy stwardn. stawów itd. czyni zdolnym konia do nadzwyczajnych biegów treningu.

Kwizdy fluid restytucyjny

jak ochronny winietta i opakowanie one zastrzeżone. — Prawd. tylko obok umieszczoną marką ochronną II b. w splekach i drogueryach ustr. cenniki darmo i oplatnie.

Skład główny: **Franz Joh. Kwizda** c. i k. austro-węg. król. rum. książ. bułg. Dost. Dwor. — Aptekarz obw., Kornenburg bei Wien.

Pierwszorzędne dekoracje i urzędnia. Odznaczony medalem i krzyżem.

Zakład pogrzebowy Józefy Horakowej

Kraków ul. Mikołajska 14, filia ul. Zwierzyniecka 32. — Telefon Nr. 248.

pod kierownictwem **Antoniego Horaka** em. ck. oficjalya policyi.

Największe składy trumien metalowych, dębowych, wieńców etc., przeprowadza przewóz zwłok, ekshumacje itp. — Ceny umiarkowane.

Najpopularniejsze tytonie

są: tak zwana „**Słodennastka**“ (Feiner Herzegowina Rauchtabak) paczka 34 halerzy i tak zwana „**Trzynastka**“ (Mittel-feiner türkischer Rauchtabak) paczka 26 halerzy.

Te dwie odmiany tytoniu w równych częściach zmieszane, dają doskonałą mieszankę. Bardzo smaczną jest w paleniu nadaje się znakomicie do tutek cygaretowych „**Noris**“ oznaczonych literą

Również nadzwyczaj smaczną jest w paleniu ta mieszanka w bibułkach cygaretowych

„POBUDKA“

Wyrobu fabryki „**NORIS**“

Mra. W. Beldowskiego w Krakowie.

Cena: „**POBUDKA**“ w książeczkach 4 hal. w opakowaniu patentowym 6 hal.

Zwolenników kręcych papierosów zwracam uwagę na bibułki „**POBUDKA**“.

Przełacieć palic przezroczyste bibułki.

Za nadaniem 80 hal. w znaczkach poczt. otrzymać:

Ryzyko przy spekulacjach giełdowych

(Das Risiko bei Börsespekulationen)

Verlag „Fortuna“

Wiedeń I., Mollzeile 22/1

Zakład artystyczno-kamieniarski i budowl.
Józefa KULESZY
naprzeciw cmentarza w Krakowie posiada wielki wybór gotowych pomników z piaskowca, granitu i marmuru. Podejmuje się wykonania grobów w miejscu i na prowincji. Telefon 750.

Resztki

I Pakiet 40—45 m. długości, zawierający Delaine, Zefir, Kanafas, Oxford Satine i Köper; długość resztek 3—10 m. pod gwarancją dobrego, prawdziwego towaru, 1 Pakiet

K 15—, 18—, 20—.

Na zeszlóronej

Praskiej wystawie jubileuszowej wystawione i przez pył nieznacznie zabrakane znakomite

Materie Inlaine i adamaszkowe

sprowadzają poniżej wartości:

1 sztuka 23 m. pierwszorzędnej weby batyst. K. 13—

1 szt. 14 m. dł. 150 cm. szer. lnianego płótna przecieradziowego K. 16-80

1 tuzin (12 szt.) pierwszorzędnej jakości ręczników podwójnie adamaszkowych 60x130 cm. . . . K. 13—

W razie niespodobienia się pieniądze z powrotem. Wysyłka dopóki zapas starczy, za pobraniem

IDA SUSCHICKY,

Przedzalnica NACHOD w Czechnach.

Baczność! Szanowne Panie

na ten ręczny pralnik walcowy, który odda nieocenioną usługę w każdym gospodarstwie domowym.

Ponieważ szybko się nim pierze.

Bielizna jest bielsza, wełniana miększa. Nie drze najdelikatniejszych koronek i haftów.

Niemia się wygryzionych lub oparzonych rak.

Bieliznę po chorych nie trzeba prać rękami. Znaczna oszczędność w materjale i czasie, a koszt nabycia tego pralnika już przy pierwszych praniach się zwraca.

Cena pralnika walcowego 3 Korony.

Nabywać można prawie we wszystkich sklepach tego rodzaju, gdzie zaś niema, należy się zwrócić wprost do biura głównego składu pralników walcowych pod adresem

Jan Paully w Krakowie,

ul. Krowoderska 1. 47.

Prospecta na żądanie darmo i oplatnie.

ZMIANA LOKALU

koncas. Zakładu kupna i sprzedaży

Maryi Telesznickiej

w Krakowie na ul. św. Jana 1. 21. p. nad handlem WP. Wolkowskiego.

Poleca: Meble stylowe, antyczne, używane i nowe, zupełnie urządzenie salsónów, pokoiów jadalnych i sypialnych jakoteż dywany, lustra, porcelanę, obrazy, brązy i fortepiany.

TANIE CZESKIE PIERZE!

5 kilo, świeżo darte: K. 9-60, epsze K. 12, białe, puchowe, darte, K. 18 K. 24, śnieżno-białe, puchowe, darte, K. 30, K. 36. Wysyłka oplatnie za pobraniem. Zwrot lub wymiana dozwolona za zwrotem porta. **BENEDIKT SACHSEL LUBES**, 284 bei Pilsen. Czechy.

Julian Kurkiewicz KRAKOW Mały Rynek

Przyjmuje zamówienia na obrazy ręcznie artystycznie malowane dostarcza po cenach niskich gwarantując za wykonanie. Wielki wybór książek do nabożeństwa w najrozmaitszych oprawkach za każdą cenę począwszy od 20 hal.

